

FORUM

SZKOLENIOWE

TEMAT NUMERU

Nasza współpraca

dobrze się układa

S. 20

► Ceremoniał pod lupą
– asysta honorowa

S. 28

► Pierwsza pomoc w sytuacjach
zagrożenia życia psa policyjnego

Słowo wstępne

Drodzy czytelnicy.

Cieszę się, że mogę zaprezentować Państwu kolejny numer naszego periodyku „Policyjne Forum Szkoleniowe”.

Tym razem tematem przewodnim stała się współpraca Policji z innymi podmiotami, zarówno z tymi, które powołane zostały do ochrony bezpieczeństwa publicznego, ale również z tymi, których celem jest szerszej rozumiana służba dla społeczeństwa. A takie właśnie zadania do wykonania zostały wpisane w głównym dokumencie konstytuującym działanie naszej formacji – ustawie o Policji. W punkcie trzecim przeczytamy także, że do zadań Policji zalicza się „inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi”. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń przedstawiamy więc na naszych łamach współpracę jaką Szkoła Policji w Katowicach nawiązała z uczelniami, szkołami, ośrodkami wychowawczymi, domami dziecka czy jednostkami samorządu terytorialnego. Nasza szkoła jest organizatorem wielu przedsięwzięć mających na celu propagowanie pozytyw-

nych zachowań zarówno wśród osób dorosłych, które pozwalają nam kształtować pozytywny wizerunek naszej formacji, propagować zawód policjanta, a ponadto przynoszą wymierne efekty działań profilaktycznych realizowanych przy okazji tych przedsięwzięć wśród dzieci i młodzieży. Jednym z głównych jest organizacja „Dnia Otwartego”, kierowanego głównie do dzieci i młodzieży szkolnej, w trakcie którego zapewniamy z pomocą innych służb mundurowych wiele atrakcji. Organizowany już od 16 lat Dzień Otwarty gromadzi co roku około 4 tysięcy dzieci i młodzieży wraz z opiekunami.

W tym wydaniu „Policyjnego Forum Szkoleniowego” znajdują Państwo również interesujący artykuł o pierwszej pomocy w sytuacjach zagrożenia życia psa policyjnego. Bardzo aktualny problem cyberzagrożeń omawia mł. asp. Tomasz Pączkowski, a nadkom. Tomasz Wrzesień i asp. sztab. Grzegorz Domaradzki przedstawiają temat organizacji uroczystości zgodnie z zasadami ceremoniału policyjnego. W stałym dziale historycznym będą Państwo mogli dowiedzieć się, w jaki sposób staramy się ocalić pamięć o ofiarach zbrodni katyńskiej. W dziale „Szkolenie” kontynuujemy publikację podręcznego słownika polsko-czesko-słowacko-angielskiego z wybranymi zwrotami przydatnymi w czasie interwencji policyjnych, a także prezentujemy wywiad z przedstawicielem brytyjskiej policji opisujący charakterystykę szkolenia policyjnego w Wielkiej Brytanii. Na zakończenie poznamy ciekawe zainteresowania i hobby, jakimi wypełniają wolny czas pracownicy i funkcjonariusze Policji.

W związku ze zbliżającym się Świętem Policji chciałbym złożyć wszystkim policjantom i pracownikom życzenia wielu sukcesów i zadowolenia z realizacji zamierzeń zawodowych oraz zdrowia i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Jeszcze raz życzę wszystkim milej lektury.

insp. Jarosław Kaleta

Komendant Szkoły Policji w Katowicach

POLICYJNE FORUM SZKOLENIOWE 3 1/2015

Materiały prezentują:
Komenda Wojewódzka Policji w Opolu
Komenda Wojewódzka Policji we Wrocławiu
Komenda Wojewódzka Policji w Katowicach
Komenda Wojewódzka Policji w Kielcach
Komenda Wojewódzka Policji w Krakowie
Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie

W numerze...

4

28

38

TEMAT NUMERU

- 4** Współpraca Policji z innymi służbami
- 6** Współpraca KWP w Opolu
- 8** Wspólnie działamy na rzecz bezpieczeństwa publicznego – wywiad z Włodzimierzem Wołczewem, nadinspektorem celnym, dyrektorem Izby Celnej w Katowicach
- 10** Współpraca ze specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie

- 13** Współpraca Szkoły Policji w Katowicach z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie
- 15** Współpraca Szkoły Policji w Katowicach z innymi podmiotami

WYDARZENIA

- 16** Informacje z regionu
Katowice, Kielce, Kraków, Opole, Rzeszów, Wrocław

CEREMONIAŁ

- 20** Ceremoniał pod lupą – cz. 1.

KRYMINALISTYKA

- 23** Cyberzagrożenia

PRAWO

- 26** Porządek społeczny a przestrzeganie praw i wolności człowieka w działaniach Policji

ZWIERZĘTA

- 28** Pierwsza pomoc w sytuacjach zagrożenia życia psa policyjnego

TECHNIKA

- 32** Elementy strzelectwa sportowego..., cz. 2.

SZKOLENIE

- 35** Kursy specjalistyczne z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

- 37** Policyjny słownik polsko-czesko-słowacko-angielski

- 38** Szkolnictwo policyjne w Wielkiej Brytanii

HISTORIA

- 40** Policyjne znaki pamięci o ofiarach zbrodni katyńskiej

PO GODZINACH

- 44** Artystyczny świat Bożeny

- 46** Podróżować to żyć

- 49** Malarstwo to śpiew mojej duszy

BIBLIOTECZKA

- 51** Nowości wydawnicze
Szkoła Policji w Katowicach

Policyjne Forum Szkoleniowe 1/2015 (nr 3, rok III)

WYDAWCA:

Szkoła Policji w Katowicach
ul. gen. Jankego 276
40-684 Katowice
tel. sekr.: 32 6069 304
centrala: 32 6069 255
www.katowice.szkolapolicji.gov.pl

Redaktor naczelny:

insp. Jarosław Gałuszka
– Zastępca Komendanta Szkoły Policji w Katowicach

Rada programowa:

Przewodniczący:
insp. dr Andrzej Łuczyszyn
– Zastępca Komendanta Szkoły Policji w Katowicach

Członkowie:

insp. Jarosław Kaleta
– Komendant Szkoły Policji w Katowicach

nadinsp. Jarosław Szymczyk
– Śląski Komendant Wojewódzki Policji

nadinsp. Marek Dąbek
– Małopolski Komendant Wojewódzki Policji

nadinsp. Zdzisław Stopczyk
– Podkarpacki Komendant Wojewódzki Policji

insp. Wojciech Olczyński
– Dolnośląski Komendant Wojewódzki Policji

mł. insp. Rafał Kocharczyk
– Świętokrzyski Komendant Wojewódzki Policji

insp. Irena Doroszkiewicz
– Opolski Komendant Wojewódzki Policji

Sekretarz redakcji:

mł. insp. Barbara Orzeł
– Naczelnik Wydziału Przewodniczącego Szkoły Policji w Katowicach

Redaktor wydania:

Paweł Miesiąk
(redakcja, korekta, projekt graficzny, skład i przygotowanie do druku)

Druk:

Drukarnia Kolumb, Siemianowice Śląskie

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania tekstów. Zdjęcia i grafiki wykorzystane w publikacji jako ilustracje i tła pochodzą z archiwów szkoły lub bezpłatnych serwisów plików.

Oddano do druku w lipcu 2015 r.

Czasopismo bezpłatne

Współpraca Policji z innymi służbami

SIERŻ. PIOTR WÓJCIK

VII KOMISARIAT POLICJI W KRAKOWIE

Policja jako umundurowana i uzbrojona formacja ma służyć społeczeństwu i ochronić bezpieczeństwo ludzi oraz utrzymywać bezpieczeństwo publiczne i porządek publiczny.

Aby w pełni realizować założenia, do których została powołana, konieczna jest jej współpraca z innymi służbami i instytucjami. Podobne zadania w mniejszym lub większym stopniu wykonują również inne instytucje odpowiedzialne za bezpieczeństwo i porządek publiczny w kraju w zakresie swoich kompetencji na podstawie właściwych dla nich regulacji prawnych. Współdziałanie z innymi służbami m.in. strażą gminną (miejską), Strażą Graniczną, Państwową Strażą Pożarną, Służbą Leśną czy Wojskiem Polskim odnosi się do zakresu inicjowania i organizowania działań mających na celu zapobieganie popełniania przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom odbiegającym od norm w społeczeństwie.

Mimo stosowania coraz nowocześniejszych środków do eliminowania i zapobiegania powstawania zagrożeń, aby w maksymalnym stopniu chronić porządek publiczny, jeden organ państwowy nie jest w stanie sprostać wszystkim obowiązkom, dlatego zachodzi potrzeba współpracy z innymi podmiotami. Istotą współdziałania jest dążenie do jak najbardziej efektywnego realizowania celów, do których zostały powołane te podmioty dzięki połączeniu sił.

ORGANIZACJA WSPÓŁPRACY

Najważniejszą cechą współpracy jest wspólny cel uczestników oraz uzgodnienie zadań do realizacji, aby wyeliminować powtarzanie czynności czy niedopowiedzenia. Na wyniki współdziałania wpływ ma również właści-

wy obieg informacji pomiędzy podmiotami. W zakres zadań dotyczących utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego wchodzi też m.in. ochrona przeciwpożarowa, ochrona granicy państwowej czy zwalczanie skutków klęsk żywiołowych. Stąd tak bardzo istotna jest współpraca Policji z innymi organami i instytucjami.

Zasady i formy współdziałania regulowane są w granicach prawa obowiązującego w Polsce przez ustawy, rozporządzenia i zawarte porozumienia. Przykładami takich porozumień są:

- Porozumienie z Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej a Komendantem Głównym Policji z dnia 12 czerwca 2001 r. o współdziałaniu Państwowej Straży Pożarnej i Policji
- Porozumienie między Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Straży Granicznej oraz Szefem Służby Celnej zawarte w dniu 11 października 2007 r. w sprawie współpracy oraz wspólnego wykorzystywania oficerów łącznikowych Policji i Straży Granicznej przez Policję, Straż Graniczną oraz Służbę Celną.

Działania w sytuacjach kryzysowych jak np. klęski żywiołowe czy katastrofy powinny być realizowane przez Policję i inne służby w sposób celowy i zorganizowany, dążący do minimalizacji strat. Poniżej przedstawię zarys współdziałania z wybranymi służbami.

STRAŻ POŻARNA

W praktyce współpraca Policji i Państwowej Straży Pożarnej pole-

Wspólne manewry wielu służb przeprowadzone w Szkole Policji w Katowicach w 2007 r.

ga na tym, iż strażacy wielokrotnie służą radą i pomocą podczas prowadzonych przez Policję działań poszukiwawczych za zatopionymi przedmiotami lub zwłokami, czy też specjalistycznym sprzętem w razie wypadków drogowych, gdzie w danej chwili liczy się każda sekunda, bo w grę może wchodzić ludzkie życie. Niezwykle ważnym aspektem we współdziałaniu jest pomoc przy przeprowadzaniu bezpiecznej ewakuacji ludzi i mienia w stanach zagrożenia, gdyż w takich chwilach panika i strach odbierają poszkodowanym możliwość racjonalnego myślenia, co nierzadko doprowadza do jeszcze większych tragedii. Wszystkie elementy współpracy mają na celu poprawę skuteczności działań tych instytucji określonych ustawowo. Przekaz informacji pomiędzy Policją i Państwową Strażą Pożarną usprawnia ochronę i bezpieczeństwo w kraju. Poprzez wskazywanie pewnych zagrożeń niejednokrotnie można zapobiec wielu wypadkom i katastrofom.

STRAŻE MIEJSKIE I GMINNE

Współdziałanie z tą formacją polega głównie na wspólnym prowadzeniu działań porządkowych w celu zapewnienia spokoju i porządku w miejscach zgromadzeń, imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych, a także w innych miejscach publicznych. Tak jak w przypadku współpracy Policji i Państwowej Straży Pożarnej w tym przypadku też bardzo istotna jest stała wymiana informacji o zagrożeniach występujących na określonym terenie w zakresie bezpieczeństwa ludzi i mienia. Aby kooperacja przynosiła wymierne efekty, ważne jest organizowanie wspólnych szkoleń oraz ćwiczeń policjantów i strażników gminnych (miejskich), by w odpowiednich momentach ich działania nie były zdezorganizowane.

STRAŻ GRANICZNA

Aby w pełni realizować główne zadanie, do którego Policja została powołana tj. utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego, potrzebna jest rów-

nież współpraca z kolejną instytucją – Strażą Graniczną. Jest to współdziałanie przy wykonywaniu ustawowych zadań. W tym przypadku ważną rolę odgrywa wspólne działanie na rzecz zwalczania i zapobiegania przestępczości, a także przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym. W praktyce najczęściej pomoc polega na udzielaniu podczas wykonywania czynności służbowych specjalistycznego wsparcia technicznego, wymianie informacji, konsultacjach technicznych czy wykonywaniu ekspertyz. Taka współpraca z pewnością będzie miała wpływ na poprawę skuteczności działań realizowanych przez policjantów i funkcjonariuszy Straży Granicznej, która posiada szerokie uprawnienia nadane jej na podstawie krajowych aktów prawnych.

SŁUŻBA LEŚNA

Organem odpowiedzialnym za ład i porządek na terenie lasów państwowych jest powołana na mocy ustawy Służba Leśna, do jej zadań należy zwalczanie przestępstw i wykroczeń popełnianych na terenie lasów w Polsce.

W związku z zwiększającym się problemem występowania przestępstw na terenach leśnych m.in. związanych z zanieczyszczaniem środowiska śmieciami, kradzieżami drewna czy kłusownictwem, należało podjąć odpowiednią współpracę z Policją, służącą poprawie bezpieczeństwa na terenach leśnych. Policjanci i Służba Leśna organizują wspólne działania i akcje, ukierunkowane na zwalczanie wszelkich patologii na tym obszarze, egzekwując przy tym przepisy obowiązującego prawa.

W ramach takiej współpracy w 2014 r. w Poznaniu zorganizowano szkolenia z zakresu kryminalistyki dla strażników leśnych i techników policyjnych. Szkolenia miały na celu podniesienie wiedzy i umiejętności oraz wymianę doświadczeń z zakresu prowadzenia czynności kryminalistycznych na terenach leśnych. Podczas zajęć praktycznych przeprowadzano niezbędne czynności na miejscu przykładowo przygotowanego zdarzenia, zabezpieczając różnego rodzaju ślady kryminali-

styczne w specyficznych warunkach jakim jest obszar leśny. Głównym celem ustalonego współdziałania jest ujawnianie wykroczeń do wiadomości publicznej, a w konsekwencji wyeliminowanie tych negatywnych zjawisk.

WOJSKO POLSKIE

Współdziałanie Policji z wojskiem zostało po wieloletniej dotychczasowej współpracy powstało oficjalnie uregulowane porozumieniem podpisanym 28 listopada 2014 r., dającym możliwość jeszcze lepszej, pełniejszej współpracy w wielu dziedzinach związanych ze sprawami obronnymi, ale także bezpieczeństwa wewnętrznego. Jest to możliwe przy wzajemnym wykorzystaniu środków, wiedzy, taktyki i wyposażenia. Współdziałanie obejmuje nie tylko bieżącą wymianę informacji dotyczących zagrożeń bezpieczeństwa państwa oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego, ale też organizacji wspólnych ćwiczeń i szkoleń. Główne zadania Policji i Wojska Polskiego są bardzo podobne, ponieważ mają realizować politykę bezpieczeństwa państwa. Zdobyte przez wiele lat doświadczenia i wyciągnięte wnioski uświadamiają, iż bez wzajemnego wsparcia wykonywanie niektórych zadań nie jest możliwe.

Policja współdziała na podstawie zawartych wcześniej porozumień na wielu płaszczyznach z innymi służbami w naszym kraju, aby zapewnić jak najwyższy poziom bezpieczeństwa. Wspólne działania wśród funkcjonariuszy rodzą ich poczucie tożsamości z zespołem, co zapewnia sprawne funkcjonowanie całej organizacji na rzecz osiągnięcia wspólnych celów wszystkich jej członków. Najważniejszym efektem podejmowanych wspólnych działań jest umiejętność zespołowego wykonywania zadań i wspólnego rozwiązywania problemów zarówno w sytuacjach kryzysowych wymagających poświęceń jak i codziennych sytuacjach. Ciągła wymiana informacji między tymi służbami i podtrzymywanie dialogu jest fundamentem do osiągnięcia pozytywnych efektów tej współpracy. ■

Komenda Wojewódzka Policji w Opolu

Współpraca z innymi podmiotami

OPOLSKA POLICJA WSPIERAŁA HOSPICJUM DLA DZIECI

2 240 złotych, tyle trafi do maluchów z Domowego Hospicjum dla Dzieci w Opolu. Opolscy policjanci wspierali zbiórkę pieniędzy dla podopiecznych placówki. W centrach handlowych, w grudniu przed Świętami Bożego Narodzenia, rozdawali własnoręcznie upieczone pierniczki. W działaniach uczestniczyli Opolski Komendant Wojewódzki Policji insp. Irena Doroszkiewicz i jej I Zastępca insp. Jan Lach. Tysiące smakołyków trafiło do Opolan, którzy swoimi datkami wsparli potrzebujących.

W centrach handlowych Karolinka i Solaris w Opolu, pojawili się wolontariusze z Zespołu Szkół Ekonomicznych, którzy zbierali pieniądze na specjalistyczny sprzęt potrzebny dzieciom opolskiego hospicjum.

Do pomocy włączyła się również opolska Policja. Funkcjonariuszki i pracownicy Policji, by wesprzeć akcję, upiekli świąteczne smakołyki, którymi częstowali wszystkich, którzy zechcieli wspomóc hospicjum.

W akcji uczestniczyli też Opolski Komendant Wojewódzki Policji insp. Irena Doroszkiewicz oraz I Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Opolu insp. Jan Lach. Zebraliśmy łącznie 2 240 złotych.

Za zebrane pieniądze zostaną zakupione między innymi ssaki elektryczne, koncentrator tlenu oraz pulsoksymetr.

POROZUMIENIE Z JEDNOSTKĄ WOJSKOWĄ KOMANDOSÓW W LUBLIŃCU

Opolski Komendant Wojewódzki Policji insp. Irena Doroszkiewicz w listopadzie 2014 r. podpisała porozumienie z Dowódcą Jednostki Wojskowej w Lublińcu płk. Wiesławem Kukulą. Porozumienie dotyczy zakresu współdziałania Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu z Jednostką Wojskową Komandosów w Lublińcu.

Dzięki podpisanej umowie policjanci i komandosy będą mogli organizować wspólne ćwiczenia przy wykorzystaniu sprzętu będącego w dyspozycji Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu i Jednostki Wojskowej Komandosów w Lublińcu.

Porozumienie obejmuje również wymianę informacji dotyczących zagrożeń terrorystycznych skierowanych przeciwko bezpieczeństwu publicznemu i narodowemu.

„PRACUJ I ZARABIAJ BEZPIECZNIE – PRACA W HOLANDII”

Opolscy i holenderscy policjanci w październiku 2014 r. przez trzy dni spotykali się z mieszkańcami Opolszczyzny. Rozmawiali o tym co trzeba wiedzieć przed wyjazdem do pracy w Holandii, jak może być w rzeczywistości i z jakimi formami wyzysku pracowniczego mogą się spotkać kandydaci do pracy. Gdzie szukać pomocy i czy Policja może pomóc.

Projekt skierowany był do lokalnej społeczności miasta i powiatu opolskiego (w tym uczniów szkół wyższych i średnich oraz dla osób bezrobotnych), policjantów, pracowników jednostek samorządu terytorialnego, przedstawicieli urzędów pracy i agencji pośrednictwa pracy.

Do udziału w projekcie zaproszeni zostali policjanci z Wydziału Współpracy Międzynarodowej Komendy Policji w Apeldoorn i Haaglanden w Holandii, przedstawiciel organizacji pozarządowej FairWork, oraz Ministerstwa Spraw Społecznych i Pracy Holandii.

W trakcie spotkań roboczych, policjanci garnizonu opolskiego wymienili swoje doświadczenia z policjantami z Holandii. Rozmawiali między innymi o sposobach skuteczniejszej walki

z przestępstwami związanymi z handlem ludźmi.

Podczas 3-dniowej wizyty, goście z Holandii przeprowadzili cykl wykładów na opolskich uczelniach poświęconych tej tematyce.

Celem działań, adresowanych do szerokiego grona odbiorców, jest między innymi podniesienie świadomości praw przysługujących osobom pracującym na terenie Holandii, ograniczenie ilości oraz zwiększenie skuteczności ścigania sprawców przestępstw związanych z wyzyskiem polskich pracowników i handlem ludźmi.

Podmioty uczestniczące w realizacji projektu:

- Komenda Miejska Policji w Opolu przy udziale Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu,
- Urząd Miasta Opole,
- Starostwo Powiatowe w Opolu,
- Powiatowy Urząd Pracy w Opolu,
- Wojewódzki Urząd Pracy w Opolu,
- Uniwersytet Opolski,
- Politechnika Opolska,
- Wyższa Szkoła Zarządzania i Administracji w Opolu,
- Państwowa Medyczna Wyższa Szkoła Zawodowa w Opolu.

POROZUMIENIE Z WYŻSZĄ SZKOŁĄ BANKOWĄ

Opolski Komendant Wojewódzkiej Policji insp. Irena Doroszkiewicz podpisała porozumienie o współpracy z Dziekanem Wydziału Ekonomicznego w Opolu Wyższej Szkoły Bankowej we Wrocławiu. Współpraca dotyczyć będzie między innymi wspólnych działań na rzecz bezpieczeństwa oraz inspirowania badań naukowych w tym zakresie.

26 listopada 2014 r. w gabinecie insp. Ireny Doroszkiewicz, Opolskiego Komendanta Wojewódzkiego podpisane zostało porozumienie pomiędzy opolską Policją i Wydziałem Ekonomicznym w Opolu Wyższej Szkoły Bankowej we Wrocławiu. W imieniu uczelni porozumienie podpisała Dziekan Wydziału dr Katarzyna Mizera. Współpraca pomiędzy Policją i uczelnią będzie dotyczyć szeregu różnego rodzaju przedsięwzięć, między innymi inspirowania tematyki badań naukowych w zakre-

sie poprawy bezpieczeństwa, organizowania wspólnych konferencji naukowych i sympozjów. Opolska Policja i Wyższa Szkoła Bankowa współpracować również będą w zakresie prowadzenia badań sondażowych dotyczących stanu bezpieczeństwa.

WSPÓLNE SZKOLENIE PRZEWODNIKÓW PSÓW SPECJALNYCH

Przewodnicy psów kolejny raz ćwiczyli razem ze swoimi podopiecznymi na terenie działania prudnickiej komendy. W szkoleniu na początku stycznia 2015 r. uczestniczyli przewodnicy psów z 5 powiatów województwa opolskiego oraz Aresztu Śledczego w Prudniku. Wspólne szkolenie było doskonałą okazją do wymiany praktycznych informacji pomiędzy funkcjonariuszami.

Policjanci z Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu na terenie działania prudnickiej jednostki przeprowadzili kolejne już szkolenie dla przewodników psów służbowych. W ćwiczeniach brali udział funkcjonariusze z 5 komend województwa opolskiego oraz Aresztu Śledczego w Prudniku.

Głównym celem szkolenia było utrwalenie nawyku posłuszeństwa czworonogów. Funkcjonariusze

w trakcie ćwiczeń pracowali także nad rozwijaniem samodzielności psów specjalnych podczas wykrywania środków odurzających. Szkolenie składało się z kilku zadań. Polegały one między innymi na odnajdywaniu markerów środków odurzających ukrytych w różnych miejscach.

Wspólne szkolenie służb mundurowych było doskonałą okazją do wymiany informacji na temat technik i metod szkolenia obowiązujących w Policji oraz w Służbie Więziennej.

SZKOLENIA Z KOLEJARZAMI

Wydział Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu zorganizował szkolenia z zakresu bezpieczeństwa podczas wykonywania zadań na obszarach kolejowych. Szkolenie adresowane było do funkcjonariuszy garnizonu opolskiego często pracujących wspólnie ze Służbą Ochrony Kolei.

W dniach 21-23 października 2014 r. policjanci z Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu wraz z pracownikami kolei przeprowadzili szkolenia adresowane do funkcjonariuszy garnizonu opolskiego często pracujących wspólnie ze Służbą Ochrony Kolei. Podczas szkolenia omówiono między innymi zasady bezpiecznego poruszania się po terenie kolejowym, w tym strefach niebezpiecznych w pobliżu sieci trakcyjnej. Omówiono też sygnały alarmowe, definicje linii kolejowej, szlaku oraz posterunku ruchu.

Szkolenia prowadzone były przez Panią Dorotę Pregel – inspektora BHP PKP PLK S.A w Opolu. Drugim prelegentem był przedstawiciel SOK – inspektor Maciej Baumgart, który przedstawił strukturę i zakres działania SOK.

Wspólnie działamy na rzecz bezpieczeństwa publicznego

Z Włodzimierzem Wołczewem, nadinspektorem celnym, dyrektorem Izby Celnej w Katowicach rozmawia asp. Łukasz Sowisz z Zakładu Służby Kryminalnej Szkoły Policji w Katowicach.

– Służba Celna i Szkoła Policji to instytucje, z których każda realizuje swoje odmienne ustawowe zadania. Skąd pomysł na współpracę?

– Istotnie, w pierwszej chwili może się wydawać, że niewiele nas łączy. Służba Celna kojarzy się głównie z cłem i podatkami, kontrolą graniczną oraz zwalczaniem przemytu. Głównym zadaniem szkoły policji jest zaś kształcenie policjantów w zakresie ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Warto przypomnieć, że Służba Celna odpowiada za bezpieczeństwo finansowe Polski i Unii Europejskiej. Realizuje szereg zadań związanych z bezpieczeństwem, ochroną rynku i obywateli przed napływem towarów niebezpiecznych, szkodliwych dla zdrowia i życia ludzkiego lub zagrażających środowisku.

Służba Celna zajmuje się również zwalczaniem przestępczości. Dla skutecznej realizacji czynności kontrolnych funkcjonariusze posiadają uprawnienia do stosowania środków przymusu bezpośredniego. To wymaga specjalistycznego przeszkolenia funkcjonariuszy Służby Celnej

w zakresie taktyki i technik interwencji oraz użycia broni palnej. Nasza współpraca zaczęła się w 2005 roku, bo przecież najlepiej szkolić się u ekspertów w tej dziedzinie.

– W 2013 roku zostało podpisane porozumienie o współpracy Izby Celnej w Katowicach oraz Szkoły Policji w Katowicach. Jaka jest geneza tego porozumienia i jak Pan Dyrektor ocenia realizację wspólnych działań?

– Funkcjonariusze śląskiej Służby Celnej z udziałem najlepszych instruktorów i wykładowców Szkoły Policji w Katowicach odbyli szereg szkoleń w zakresie podstawowego i doskonalącego kursu strzeleckiego wraz z warsztatami psychoedukacyjnymi i z pierwszej pomocy przedmedycznej. Pod okiem instruktorów taktyki i technik interwencji doskonalili umiejętności z tego zakresu. Komendant katowickiej Szkoły Policji udostępnił nieodpłatnie obiekty (sale z matą) na szkolenia podstawowe i doskonalące dla śląskich celników. Liczba szkoleń była tak duża, że w lipcu 2013 roku podpisaliśmy porozumie-

24 lipca 2013 roku zostało podpisane porozumienie o współpracy między Szkołą Policji w Katowicach a Izłą Celną w Katowicach

Stoisko Służby Celnej na dniu otwartym w Szkole Policji – czerwiec 2014

nie dotyczące współpracy dydaktycznej oraz wspólnego działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa publicznego.

Porozumienie pozwala nam na wymianę doświadczeń oraz udział funkcjonariuszy naszych instytucji w zajęciach dydaktycznych i kursach doskonalących. Takie zajęcia wpięły się już na stałe w harmonogram szkoleń śląskiej Służby Celnej i Szkoły Policji w Katowicach. Warto wymieniać się doświadczeniami, aby jeszcze lepiej i skuteczniej działać na rzecz bezpieczeństwa publicznego.

W 2014 roku śląscy celnicy prowadzili prelekcje i zajęcia dla policjantów z całego kraju w ramach kursu specjalistycznego, który obejmował tematykę zapobiegania i zwalczania przestępstw, związanych z podatkami pośrednimi. Zajęcia prowadzone przez praktyków w danej dziedzinie są niezwykle cenne, bo komentarz ekspercki zawiera doświadczenia wynikające z praktyki stosowania przepisów.

- Współpraca w zakresie wzajemnych szkoleń układa się bardzo dobrze. Czy nasze podmioty współpracują ze sobą także na innych płaszczyznach?

Porozumienie z 2013 roku o współpracy naszych jednostek zakłada również promocję działalności Służby Celnej oraz Policji na rzecz ochrony kraju, społeczeństwa oraz środowiska naturalnego. Dlatego też jesienią 2014 roku w siedzibie szkoły zorganizowaliśmy wspólną konferencję pt. „Świadomy przedsiębiorca-bezpieczna firma”. Tematem przewodnim było szeroko rozumiane bezpieczeństwo. Wspólna konferencja spełniała walor edukacyjno-profilaktyczny naszych służb. Cykl wykładów prowadzonych przez funkcjonariuszy Służby Celnej oraz wykładowców ze Szkoły Policji w Katowicach miał na celu uświadomienie legalnie działającym przedsiębiorcom tych obszarów działalności gospodarczej, które potencjalnie mogą być narażone na największe ryzyko powstawania nieprawidłowości. W konferencji uczestniczyli przedsiębiorcy oraz organizacje rządowe i samorządowe z województwa śląskiego.

- Nowy rok przynosi nowe wyzwania. Czy są już jakieś plany wspólnych działań na 2015 rok?

Prelekcje z ustawy o podatku akcyzowym prowadzili śląscy celnicy

– Będziemy kontynuować wzajemne szkolenia w ramach kursów. W 2015 roku również chcemy realizować temat bezpieczeństwa. Tym razem tą kwestią chcemy zainteresować pedagogów i młodzież. W planach mamy wspólną organizację dużego spotkania z młodzieżą szkół średnich oraz studentami. Będziemy rozmawiać o wakacyjnych zagrożeniach, wskazując na ryzyko związane np. z przestępczością narkotykową, nielegalnym hazardem czy cyberprzestępczością. Mamy szansę chronić osoby młode, które są szczególnie narażone lub podatne na uzależnienie. ❏

Dzień otwarty w Szkole Policji w Katowicach

Pokaz dla dzieci – prezentacja umiejętności psa Służby Celnej

Zasady przeszukiwania autokarów z udziałem psa Służby Celnej

Współpraca

ze specjalistycznymi ośrodkami wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie

kom. Tomasz Sibiela

ZAKŁAD SŁUŻBY PREWENCYJNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

W ramach zajęć słuchacze wyjeżdżają na wycieczkę przedmiotową do wskazanego ośrodka, w którym policjanci i pracownicy ośrodka (kadra kierownicza, psychologowie, pedagodzy, terapeuci) dzielą się spostrzeżeniami i doświadczeniem, a także przedstawiają konkretne przypadki osób, które w przeszłości doznawały przemocy w rodzinie. Wspomniana wymiana doświadczeń ma na celu wzbogacenie wiedzy i umiejętności wszystkich zainteresowanych organizacji i podmiotów pomagających rodzinie, a w szczególności dotyczy tematów z zakresu:

- wskazania obszarów i zakresów pomocy udzielanej osobie, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- wskazania cech i umiejętności policjantów ułatwiających wykonywanie zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie,
- określenia barier (mentalnych obiektywnych, organizacyjnych itd.) utrudniających realizację procedury przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- wskazania sposobów radzenia sobie z barierami utrudniającymi realizację procedury przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- przeprowadzenia rozmowy z osobą, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie/ osobą, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie,
- wskazania innych podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Działalność Ośrodków wynika z ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy

W zakresie funkcjonowania lokalnych koalicji na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie Szkoła Policji w Katowicach w celu realizacji zajęć tematycznych oraz wymiany doświadczeń z innymi podmiotami niosącymi wsparcie dla rodzin dysfunkcyjnych nawiązała współpracę z Powiatowym Specjalistycznym Ośrodkiem Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Wodzisławiu Śląskim oraz ze Specjalistycznym Ośrodkiem Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Przystań” w Świętochłowicach.

Wizyta słuchaczy Szkoły Policji w Katowicach w ośrodku w Wodzisławiu Śląskim

Wizyta przedstawicieli Szkoły Policji w Katowicach w ośrodku w Świętochłowicach

w rodzinie oraz Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Jednym z celów tego programu jest stworzenie organizacyjnych i kadrowych warunków do udzielenia profesjonalnej pomocy.

OŚRODEK W WODZISŁAWIU ŚLĄSKIM

Pierwszym ośrodkiem, który od początku powstania kursu przeciwdziałania przemocy w rodzinie nawiązał porozumienie ze Szkołą policji w Katowicach jest Powiatowy Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Wodzisławiu Śląskim.

Cele statutowe Specjalistycznego Ośrodka w zakresie interwencyjnym to przede wszystkim zapewnienie schronienia dla 14 osób ofiar przemocy w rodzinie do trzech miesięcy (bez skierowania, i bez względu na dochód, z możliwością przedłużenia w uzasadnionych przypad-

kach). Klienci Ośrodka mają możliwość odseparowania się od osoby stosującej przemoc w rodzinie. Podczas pobytu w ośrodku udzielana jest im także pomoc psychologiczna, prawna i socjalna. Świadczenia z zakresu usług terapeutyczno-wspierających obejmują takie działania jak: opracowywanie diagnozy rodziny oraz indywidualnego planu pomocy dla ofiar przemocy w rodzinie ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb, celów, metody i czasu realizacji planu pomocy. Istotnym elementem świadczeń jest także prowadzenie grupy wsparcia dla osób doświadczających przemocy, prowadzenie poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego ukierunkowanego na wsparcie, wzmocnienie i stabilizację. Szczególnie istotnym obszarem świadczonych usług jest praca z dziećmi, głównie ofiarami lub świadkami przemocy. Obejmuje ona przeprowadzanie diagnozy poprzez

stworzenie opisu funkcjonowania dziecka w dotychczasowym środowisku oraz zapewnia wsparcie psychologiczne, a także pomoc terapeutyczną. Powiatowy Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia udziela także konsultacji wychowawczych. Świadczone są one Klientom stacjonarnym Ośrodka jak i osobom korzystającym z konsultacji ambulatoryjnie.

W celu skuteczniejszego udzielania pomocy i dostosowania jej do indywidualnych potrzeb ofiar przemocy, ośrodek monitoruje efekty swojej pracy, prowadzi kampanie informacyjne i edukacyjne dotyczące zjawiska przemocy w rodzinie, jak również współpracuje w tym kierunku z innymi podmiotami.

Ośrodek realizuje również program oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie. Oddziaływania prowadzone są w formie programów działań edukacyjnych i korekcyjnych, ukierunkowanych na taką zmianę zachowań i postaw osób stosujących przemoc, która zmniejszy ryzyko dalszego stosowania przez nie przemocy oraz zwiększy ich zdolność do samokontroli agresywnych zachowań i do konstruktywnego współżycia w rodzinie.

Ośrodek prowadzi warsztaty profilaktyczne w szkołach podstawowych i gimnazjalnych powiatu wodzisławskiego. Kontynuuje również swoją dotychczasową działalność w zakresie organizacji interdyscyplinarnych szkoleń. Placówka będąc ambasadorem ogólnopolskiej kampanii „Dzieciństwo bez przemocy” stara się propagować idee kampanii poprzez zaproszenie rodziców do uczestnictwa w „warsztatach wychowawczych” oraz zajęciach „Szkoły dla rodziców”.

Zadania specjalistycznego ośrodka określone w statucie realizowane są przez psychologów, terapeutów, pedagogów, pracownika socjalnego. Świadcząc usługi na rzecz ofiar przemocy w rodzinie ośrodek współpracuje z sądem, prokuraturą, komendą powiatową Policji, lokalnymi służbami społecznymi (MOPS-y, OPS-y), urzędem pracy, szkołami, służbą zdrowia i Kościołem oraz innymi instytucjami w zależności od potrzeb.

Zajęcia dla podopiecznych ośrodka „Przystań” w Świętochłowicach

W skład zespołu pracowników Powiatowego Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie wchodzi: dyrektor Ośrodka Celina Uherek-Biernat, pedagog: Joanna Marmol, psycholog: Halina Kudzia, psycholog: Lucyna Wawrzykowska-Koszyk i pracownik socjalny: Helena Oleś.

OŚRODEK W ŚWIĘTOCHŁOWICACH

Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Przystań” w Świętochłowicach powstał w roku 2006 ze względu na działania mające na celu łagodzenie skutków społecznych przemocy w rodzinie.

Zgodnie ze standardem podstawowych usług świadczonych przez placówkę można tu uzyskać schronienie na okres do 3 miesięcy z możliwością przedłużenia pobytu, gdy jest to uzasadnione sytuacją osoby doświadczającej przemocy w rodzinie. Pracownicy ośrodka pomagają w opracowa-

niu indywidualnego planu działania uwzględniając potrzeby, cele i czas pomocy. Ośrodek zapewnia pomoc w formie indywidualnych konsultacji ze specjalistami, terapii grupowej oraz grupy samopomocowej.

Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy „Przystań” realizuje od 2008 roku program korekcyjno-edukacyjny dla osób dorosłych stosujących przemoc domową, pod nazwą „Masz wybór”. Równocześnie od 2012 realizowany jest program dla par uwikłanych w przemoc, pod nazwą „Mój partner – Mój przyjaciel”. Skierowany jest zarówno do kobiet jak i mężczyzn stosujących przemoc wobec swoich bliskich, jak również do par i małżeństw, w których dochodzi do gwałtownych konfliktów.

Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia „Przystań” współpracuje z różnymi instytucjami w zakresie przeciwdziałania przemocy. Rocznie z pomocy

Kursy specjalistyczne

W okresie od 2010 do 2015 r. Szkoła Policji w Katowicach przeprowadziła 21 kursów specjalistycznych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Cieszyły się one dużym zainteresowaniem, uczestniczyło w nich łącznie 406 policjantów z jednostek podległych KWP w Katowicach, Kielcach, Krakowie, Opolu, Poznaniu, Radomiu i we Wrocławiu.

Więcej informacji o kursie na str. 35

Ośrodka korzysta około 200 osób, w tym dorośli oraz dzieci.

W skład zespołu pracowników Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Przystań” wchodzi: kierownik ośrodka – Halina Kozioł, psycholog, psychoterapeuta – Aleksandra Litarowicz-Prus, pedagog, psychoterapeuta – Aneta Paryż-Zwolenik, pedagog – Izabela Kurowska, pracownicy socjalni – Karolina Komander i Agnieszka Siwik, instruktor terapii zajęciowej – Katarzyna Siedlok-Brylczak oraz radca prawny – Dorota Bełdowska.

Do działań Ośrodka od wielu lat należą również tzw. „dobre praktyki”. Są one propozycją zarówno dla osób przebywających w hostelu, jak i dla tych, którzy opuścili ośrodek bądź też korzystają z pomocy ambulatoryjnej. Wymienić warto tutaj m.in. coroczny grill integracyjny pod hasłem: „Podaj mi swą dłoń”, bale karnawałowe, wycieczki, spotkania wigilijne oraz mikołajkowe. Organizacja tych spotkań jest możliwa dzięki pomocy Fundacji ING Dzieciom oraz współpracy z lokalnymi firmami.

SOW „Przystań” prowadzi również działalność edukacyjną. Skierowana jest ona m.in. do policjantów, kuratorów, pracowników instytucji pomocowych. Za szkolenia odpowiedzialne są: Karolina Komander, Aneta Paryż-Zwolenik oraz Aleksandra Litarowicz-Prus. Program spotkań tworzony jest w oparciu o interdyscyplinarne podejście do tematu przemocy w rodzinie. Poruszane są kwestie dotyczące komunikacji, potrzeb osoby zgłaszającej przemoc czy też trudności pojawiających się we współpracy z rodziną uwikłaną w przemoc. ■

Zajęcia dla podopiecznych ośrodka „Przystań” w Świętochłowicach

Wizyta przedstawicieli Szkoły Policji w Katowicach w ośrodku w Świętochłowicach

Współpraca Szkoły Policji w Katowicach z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury w Krakowie

nadkom. Henryk Bartecki
kom. Jacek Copik

ZAKŁAD SŁUŻBY KRYMINALNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

31 grudnia 2012 r. zawarto porozumienie pomiędzy Szkołą Policji w Katowicach, reprezentowaną przez Komendanta insp. Jarosława Kaletę oraz Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury, reprezentowaną przez sędziego Sądu Apelacyjnego Rafała Dzyra – Zastępcę Dyrektora.

Zgodnie z założeniami porozumienia współpraca ma prowadzić w szczególności do wymiany doświadczeń w zakresie szkolenia teoretycznego i praktycznego prowadzonego dla sędziów i prokuratorów oraz aplikantów KSSiP, a także funkcjonariuszy i pracowników cywilnych Policji. Podpisanie porozumienia poprzedzone było wieloma spotkaniami, które ujawniły konieczność wymiany doświadczeń oraz zbieżne cele w zakresie szkolenia przyszłych sędziów i prokuratorów oraz funkcjonariuszy Policji. Zauważono potrzebę współdziałania w tym obszarze, a wzajemne szkolenia i spotkania pozwolą na szersze i efektywniejsze

spojrzenie na wiele aspektów pracy wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania.

PIERWSZE SZKOLENIE

Pierwszym przedsięwzięciem, zrealizowanym w ramach porozumienia, było szkolenie w dniu 17 stycznia 2013 r. 46 aplikantów KSSiP z zakresu *zatrzymanie i środki przymusu bezpośredniego – aspekty procesowe i odpowiedzialność karna związana z ich stosowaniem*. Przedmiotowe zajęcia zostały podzielone na dwie części. Część teoretyczna obejmowała zagadnienia związane z zatrzymaniem i stosowaniem przez Policję środków przymusu bezpośredniego w tym broni palnej. Do tego frag-

mentu szkolenia wykładowcy Zakładu Służby Kryminalnej Szkoły Policji w Katowicach przygotowali pięć krótkich materiałów filmowych obrazujących najczęstsze sytuacje problematyczne związane z zatrzymaniem osób i stosowaniem środków przymusu bezpośredniego. Nagrane filmy zostały wyświetlone podczas zajęć i poddane wnikliwej analizie w ramach wykładu teoretycznego. Praktyczna część szkolenia, prowadzona przez wykładowców Zakładu Wyszukowania Specjalnego Szkoły Policji w Katowicach na obiektach strzelnicy oraz sali gimnastycznej, pozwoliła aplikantom samodzielnie przećwiczyć określone sytuacje, związane ze stosowaniem środków przymusu bezpośredniego.

ZAJĘCIA DLA APLIKANTÓW

Kolejnym projektem w ramach współpracy były zajęcia w Szkole Policji w Katowicach w dniu 22 maja 2013 r. z zakresu *ogłędzin miejsca zdarzenia i zabezpieczenie śladów kryminalistycznych*. Ćwiczenia te polegały na prowadzeniu przez aplikantów oględzin symulowanego miejsca zabójstwa oraz wypadku drogowego. W tym miejscu należy podkreślić, iż wartość merytoryczna tych zajęć została znacząco podniesiona dzięki udziałowi w nich doświadczonych policjantów pionu kryminalnego w tym techników kryminalistyki z Komendy Miejskiej Policji w Kato-

Zajęcia dla aplikantów prokuratorskich w 2015 r.

wicach i Komendy Miejskiej Policji w Częstochowie oraz funkcjonariuszy pionu ruchu drogowego Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach oraz Komendy Miejskiej Policji w Zabrze.

DOSTOSOWANIE PROGRAMU

Przedstawione powyższe przedsięwzięcia mają charakter cykliczny, odbyły się w latach 2013 i 2014 oraz ich realizację przewidziano w roku obecnym. Widząc zaangażowanie wszystkich uczestników tej inicjatywy współpraca z pewnością będzie kontynuowana. W sumie we wszystkich projektach wzięło udział 201 aplikantów KSSiP, w prowadzenie zajęć zaangażowanych zostało 17 wykładowców Szkoły Policji w Katowicach oraz 18 policjantów jednostek terenowych śląskiego garnizonu Policji. Program zajęć jest poddawany stałym modyfikacjom wynikającym zarówno ze zmiany przepisów prawa, np. wejścia w życie ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o *środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej* (Dz.U.2013.628 z późn. zm.), a także z uwagi na ewaluacje potrzeb zgłaszane przez obie strony projektu.

Wzajemna współpraca opiera się także na prowadzeniu dla aplikantów KSSiP zajęć z zakresu taktyki i technik przesłuchań przez wykładowców Zakładu Służby Kryminalnej Szkoły Policji w Katowicach. Kurs ten w Policji funkcjonuje pod roboczą nazwą „Kurs przesłuchań metodą FBI”. Do chwili obecnej zrealizowano dwie edycje kursu, a dwie kolejne są przewidziane w 2015 r.

ZAJĘCIA W 2015 R.

28 marca 2015 r. w Szkole Policji w Katowicach, przeprowadzone zostały zajęcia dla 58 aplikantów prokuratorskich.

Zajęcia teoretyczne z zakresu: „zatrzymanie i środki przymusu bezpośredniego, aspekty procesowe i odpowiedzialność karna związana z ich stosowaniem”, polegały na omówieniu aspektów prawnych odpowiedzialności funkcjonariuszy Policji na podstawie odtworzenia wcześniej nagranych interwencji policyjnych

z użyciem środków przymusu bezpośredniego.

Aplikanci mieli za zadanie dokonać odpowiedniej kwalifikacji zachowań policjantów w sytuacji zastosowania poszczególnych środków przymusu bezpośredniego. Część praktyczna zajęć, realizowana przez wykładowców Zakładu Wyszkolenia Specjalnego, pozwoliła aplikantom prokuratorskim na samodzielne przećwiczenie stosowania poszczególnych środków zarówno w warunkach sali gimnastycznej jak również symulacji interwencji w nowo oddanym budynku do ćwiczeń interwencji policyjnych.

Wiedza teoretyczna w zakresie stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz możliwość praktycznego zastosowania tychże środków z pewnością pozwoli przyszłym prokuratorom na wszechstronne i wnikliwe rozpatrywanie spraw związanych z tą problematyką.

WSPÓLNE WYKŁADY

Współdziałanie to także wykłady prowadzone przez sędziego i prokuratora – wykładowców Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na kursie specjalistycznym *dla policjantów pełniących funkcję oskarżyciela publicznego* w Szkole Policji w Katowicach. W dwóch ostatnich latach tego typu formuła zajęć była realizowana na 11 edycjach kursu oskarżyciela publicznego. Słuchacze w ramach symulacji rozprawy sądowej mają

możliwość składania wniosków dowodowych oraz wygłoszenia mowy końcowej oskarżyciela publicznego przed czynnym sędzią. Fakt nagrywania wystąpienia każdego z uczestników tych ćwiczeń, a następnie wnikliwa analiza nagranych materiałów przez sędziego, prokuratora, wykładowców Szkoły Policji w Katowicach oraz samych kursantów jest nieocenionym doświadczeniem dla policjantów. Taka konwencja kursu, nowatorska w skali szkolnictwa policyjnego, daje możliwość przećwiczenia czynności, które w codziennej służbie funkcjonariuszy Policji pełniących funkcję oskarżyciela publicznego zdarza się wielokrotnie. Policjanci na rozprawie sądowej muszą stać się czołową osobą o przygotowaniu prawniczym i na równi z nimi walczyć o swoje racje. Możliwość przećwiczenia tego typu sytuacji na kursie specjalistycznym przy udziale tak doświadczonych wykładowców, którzy dodatkowo są osobami na co dzień stosującymi prawo, daje wymierne efekty w przygotowaniu wykwalifikowanej kadry oskarżycieli publicznych w Policji.

Jak widać kilka lat funkcjonowania porozumienia przyniosło wymierne efekty dla obu instytucji Szkoły Policji w Katowicach i Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, natomiast rozszerzenie zakresu przedsięwzięć pozwala z nadzieją spoglądać na przyszłość tej nowatorskiej w skali kraju inicjatywy. ■

Zajęcia dla aplikantów prokuratorskich w 2015 r.

Współpraca

Szkoły Policji w Katowicach z innymi podmiotami

mł. insp. Barbara Orzeł

NACZELNIK WYDZIAŁU PREZYDIALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Szkoła Policji w Katowicach od swojego powstania, zawsze chętnie współpracowała i ciągle współpracuje z wieloma instytucjami, uczelniami, szkołami, a także innymi służbami mundurowymi.

Przede wszystkim podejmujemy współdziałanie ze szkołami i uczelniami, głównie z województwa śląskiego. Wymieniamy się z nimi informacjami w zakresie treści programowych realizowanych w ramach zagadnień prawnych, społecznych, prewencyjnych, pedagogicznych i metodycznych. Uczniowie, studenci i słuchacze biorą udział w wykładach lub innych formach dydaktycznych organizowanych zarówno na terenie Szkoły Policji w Katowicach, jak i w poszczególnych szkołach i uczelniach. Organizujemy we współpracy z nimi różnego rodzaju konferencje, sympozja i warsztaty. Wszystkie te aktywności mają na celu uaktywnienie środowiskowe i kulturowe podmiotów edukacyjnych oraz wspólne działanie na rzecz środowiska lokalnego i regionu w kontekście szeroko rozumianej profilaktyki i bezpieczeństwa publicznego. Pozwala to również na szeroką wymianę doświadczeń w zakresie programów dydaktycznych i metod działania.

Otwartość katowickiej Szkoły na nowatorskie rozwiązania i współdziałanie ze środowiskiem naukowym daje gwarancję efektywności nauczania i jest jednocześnie spełnieniem standardów europejskich w zakresie policyjnej edukacji. Podstawowym założeniem funkcjonowania Szkoły jest bowiem prowadzenie działalności edukacyjnej na takim po-

ziomie, aby absolwent szkolenia nie tylko spełniał oczekiwania stawiane przez przełożonych, ale przede wszystkim potrafił sprostać oczekiwaniom lokalnych społeczności, na rzecz i w interesie których będzie pełnić służbę.

Innym rodzajem podmiotów, z którymi współpracujemy są szeroko rozumiane służby mundurowe. Wśród nich wymienić należy m.in. Izbę Celną, straż pożarną, wojsko, Straż Graniczną, Inspekcję Transportu Drogowego czy też Służbę Więzienną. Współpraca ta realizowana jest w wielu dziedzinach, m.in. poprzez wymianę doświadczeń dotyczących organizacji procesu dydaktycznego, realizację zajęć przez kadrę szkoły i poszczególnych podmiotów w ramach prowadzonego procesu dydaktycznego oraz organizowanie doskonalenia zawodowego lokalnego dla kadry wszystkich zainteresowanych stron, współpracujących ze Szkołą. W ramach takiej współpracy 28 października 2013 r. zostało utworzone Forum Edukacyjne Służb Mundurowych, którego sygnatariuszami zostali: Akademia Obrony Narodowej i Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie, Szkoła Główna Straży Pożarnej w Warszawie, Centralna Szkoła Państwowej Straży Pożarnej w Częstochowie, Centrum Szkolenia Policji w Legionowie, Szkoła Policji w Katowicach, Centralny Ośrodek Szkolenia Straży Granicznej w Kosza-

linie, Centrum Szkolenia Straży Granicznej w Kętrzynie, Ośrodek Szkoleń Specjalistycznych Straży Granicznej w Lubaniu, Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu oraz Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kulach. FESM powstało w celu wymiany wiedzy, umiejętności, materiałów szkoleniowych i dobrych praktyk w zakresie szkolenia żołnierzy, funkcjonariuszy i pracowników służb mundurowych, w szczególności związanych z wykorzystaniem nowoczesnych technologii kształcenia.

Szkoła Policji w Katowicach od chwili powstania aktywnie działa na rzecz lokalnej społeczności. Propagując ideę prospołecznej roli Policji podejmuje szereg przedsięwzięć z zakresu prewencji kryminalnej, mających na celu przeciwdziałanie wszelkim patologiom, zwłaszcza tym, na które są narażone dzieci i młodzież. Stąd kontakty z ośrodkami zajmującymi się opieką nad małymi dziećmi, systematyczne wizyty grup szkolnych i studenckich oraz organizowany corocznie „Dzień Otwarty”, w którym uczestniczą dzieci i młodzież z całego województwa śląskiego. Ponadto współpracujemy z fundacjami: „Mam marzenie” oraz „Szlachetna Paczka”, a także cyklicznie wspieramy Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa oraz Wielką Orkiestrę Świątecznej Pomocy.

KWP Rzeszów

● Policjanci wykopali tonę niewybuchów

Blisko tonę pocisków artyleryjskich i moździerzowych z okresu II wojny światowej, odnaleźli i zabezpieczyli w czerwcu w lesie w powiecie tarnobrzeskim policjanci z Centralnego Biura Śledczego Policji, wspierani przez funkcjonariuszy z Wydziału do Zwalczania Aktów Terroru z CBŚP z Warszawy, Zespołu Minersko-Pirotechnicznego SPAP z KWP w Rzeszowie i policjanci KMP w Tarnobrzegu.

Policjanci z Centralnego Biura Śledczego Policji uzyskali informację, że w lesie na terenie Tarnobrzega i gminy Grębów dochodzi do nielegalnego pozyskiwania materiałów wybuchowych z niewypałów, niewybuchów, porzuconej amunicji oraz bomb, pochodzących z okresu II wojny światowej. Zgromadzone w ten sposób materiały wybuchowe służyły często sprawcom do nielegalnego konstruowania samodzielnych urządzeń wybuchowych.

KWP Katowice

Pani Minister Spraw Wewnętrznych Teresa Piotrowska odwiedziła Komendę Wojewódzka Policji w Katowicach. Gościa podjął Śląski Komendant Wojewódzki Policji nadinsp. Jarosław Szymczyk, w obecności Wojewody Śląskiego Piotra Litwy.

Okazją do tego było wyjazdowe posiedzenie Rady Ministrów w Katowicach. Szef śląskiej policji nadinsp. Jarosław Szymczyk podjął szacownego gościa wraz z Wojewodą Śląskim Piotrem Litwą, Zastępcą Komendanta Szkoły Policji w Katowicach insp. Jarosławem Gałuszką oraz swoimi zastępcami - insp. Romanem Rabsztynem i mł.insp. Piotrem Kucią. W zmodernizowanej rotundzie katowickiej kome-

● Minister z wizytą

dy wojewódzkiej odbyło się spotkanie Pani Minister z komendantami jednostek miejskich i powiatowych oraz komisariatów naszego województwa, a także kadłą kierowniczą KWP.

Generał Jarosław Szymczyk przedstawił charakterystykę śląskiego garnizonu oraz wyniki osiągnięte przez podległych mu policjantów.

Mł.insp. Piotr Kucia omówił inwestycje - zakończone, trwające, jak i planowane, które w ramach programu standaryzacji jednostek policji zmieniają oblicze naszej formacji, pozwalają lepiej obsługiwać obywateli i pełnić służbę w godziwych warunkach.

KWP Kielce

● Wyróżnienia dla policjantów

15 czerwca odbyło się uroczyste wręczenie wyróżnień zasłużonym policjantom w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Kielcach, w Sali Narad imienia majora Jana Piwnika Ponurego. Świętokrzyski Komendant Wojewódzki Policji w Kielcach pogratulował również wysokich miejsc, zajmowanych przez naszych funkcjonariuszy w ogólnopolskich zawodach i konkursach.

Mł. asp. Łukasz Kołodziejczyk z ostrowieckiej drogówki, zajął III miejsce w klasyfikacji indywidualnej XXVIII Ogólnopolskiego Konkursu „Policjant Ruchu Drogowego”. Natomiast drużynowo wraz z mł. asp. Sebastianem Zwolskim z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach znaleźli się tuż za podium, tj. na wysokim 4 miejscu.

Asp. Dominik Kendych z Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w Kielcach oraz st. post. Mateusz Augustyn, na co dzień pełniący służbę w chęcińskim komi-

sariacie zajęli III miejsce w klasyfikacji drużynowej w „Ogólnopolskich zawodach funkcjonariuszy Policji w ratownictwie wodnym”.

St. sierż. Joanna Skucińska z Komisarjatu Policji w Bodzentynie zajęła wśród kobiet I miejsce w biegu na dystansie 3 km w kategorii służb mundurowych w I Zawodach Służb Mundurowych o Puchar Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Kielcach, zorganizowanych przez Wojskową Komendę Uzupelnień w Busku-Zdroju. Patronatem honorowym zawody objął Świętokrzyski Komendant Wojewódzki Policji w Kielcach - mł. insp. dr Rafał Kochańczyk.

Kieleccy antyterrorystyci zajęli 10 miejsce na 25 drużyn biorących udział w pierwszych w Polsce zawodach jednostek specjalnych służb mundurowych „Jedziemy do odciecznia 2015”. Natomiast wśród grup policyjnych nasza uplasowała się na ósmym miejscu.

KWP Opole

● Miś ratownik dotarł do Opola

Opolscy policjanci otrzymali już maskotki „Miś ratownik”. Funkcjonariusze będą wręczać pluszaki dzieciom w sytuacjach nieszczęśliwych wypadków. Maskotka, symbolicznie przekazała przedstawicielom służb, w tym Policji Minister Spraw Wewnętrznych Pani Teresa Piotrowska.

Opolscy policjanci mają już maskotki, które trafią do dzieci w sytuacjach dla nich traumatycznych - podczas nieszczęśliwych wypadków. „Miś ratownik” to maskotka, którą otrzyma dziecko od przedstawiciela Policji, Straży Pożarnej czy Pogotowia Ratunkowego na miejscu nieszczęśliwego zdarzenia.

100 tysięcy pluszaków trafiło już do służb. Symbolicznego ich przekazania dokonała Minister Spraw Wewnętrznych Pani Teresa Piotrowska. Wydarzenia miało miejsce w Bydgoszczy, podczas pikniku dla dzieci i młodzieży

W spotkaniu wzięli udział między innymi: Pani Teresa Piotrowska - Minister Spraw Wewnętrznych, Pan Marek Michalak - Rzecznik Praw Dziecka, nadinsp. Krzysztof Gajewski - Komendant Główny Policji, Pan Rafał Bruski - Prezydent Bydgoszczy, Pan Edward Polk - Prezes Stowarzyszenia „Misie Ratują Dzieci” oraz Pan Wojciech Wróblewski - Dyrektor Zarządzający ds. Korporacyjnych w PZU.

KWP Katowice

Uroczysty apel policyjnych emerytów

22 czerwca w Szkole Policji w Katowicach odbył się uroczysty apel z okazji obchodów 25 – lecia powołania Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych. Wręczono okolicznościowe medale oraz dyplomy. W uroczystości wziął udział Pierwszy Zastępca Śląskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji insp. Roman Rabsztyń.

Uroczystość rozpoczęła się od złożenia meldunku i przeglądu pododdziałów, a następnie delegacja ZW SEIRP złożyła symboliczną wianek kwiatów przed tablicą

pamiętkową upamiętniającą Policjantów Województwa Śląskiego zamordowanych przez sowieckie NKWD w 1940 roku. Uroczystość była także okazją do wręczenia okolicznościowych medali oraz dyplomów. Wśród gości był między innymi Pierwszy Zastępca Śląskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji insp. Roman Rabsztyń, Komendant Szkoły Policji w Katowicach insp. Jarosław Kaleta, a uroczystość uświetnił Pododdział Honorowy Policji oraz Orkiestra Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

KWP Kielce

Jak reagować na przemoc w grupie?

W czerwcu w jednym z kieleckich kin funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji spotkali się z uczniami szkół ponadgimnazjalnych województwa świętokrzyskiego. Celem tych niecodziennych zajęć profilak-

tycznych było między innymi uświadomienie młodzieży własnej odpowiedzialności za bezpieczeństwo i dobre samopoczucie wszystkich osób w grupie.

tycznych było między innymi uświadomienie młodzieży własnej odpowiedzialności za bezpieczeństwo i dobre samopoczucie wszystkich osób w grupie.

W trakcie spotkania odbyła się projekcja filmu pt. „Zjazd absolwentów”. Był to przede wszystkim impuls do głębszego zastanowienia się nad poruszonym w nim problemem, czyli przemocą w szkole. Postawy uczniów były w nim wyolbrzymione i przerysowane, co dało bezpieczny dystans do rozmowy o trudnych kwestiach, takich jak

odrzuć, negatywna ocena różni się, czy miejsce w grupowej hierarchii. Projekcja dała również możliwość zinterpretowania emocji towarzyszących sytuacjom rzeczywistej przemocy oraz uwy-

odrzuć postawy biernej akceptacji tego zjawiska. Film wciągnął, budził emocje oraz zaangażował młodzież w ożywioną dyskusję z policjantkami. Uczniowie poznali formy przemocy rówieśniczej oraz sposoby radzenia sobie z nią.

Na postawione pytanie „czy można przeciwstawić się presji grupy”, zgromadzeni uczniowie w sali kinowej odpowiadali za pomocą rozdanych kart do głosowania. Tuż po zakończonym seansie młodzież w przeważającej części odpowiedziała TAK.

KWP Wrocław

Policjantki w biegu przeciw przemocy

Funkcjonariuszki z Bolesławca pobiły na dystansie 5 km, aby wspólnie z innymi uczestnikami zamianifestować swój sprzeciw wobec przemocy. Policjantki tym samym aktywnie włączyły się w działania na rzecz kampanii edukacyjnej „Biegnijmy i maszerujmy przeciwdziałając przemocy”. Organizatorem biegu było Stowarzyszenie Przeciw Przemocy RAZEM.

27 czerwca br. bolesławieckie policjantki wzięły udział w I biegu w ramach kampanii edukacyjnej „Biegnijmy i maszerujmy przeciwdziałając przemocy”, którego organizatorem było Stowarzyszenie Przeciw Przemocy RAZEM.

Funkcjonariuszki prowadząc działania mające na celu uświadomienie osób na ludzką krzyw-

dę i nieszczęście postanowiły aktywnie wesprzeć ten szczytny cel i przebiec wspólnie z innymi osobami dystans 5 kilometrów. Chciały w ten sposób pokazać i zwrócić uwagę na to, że przemoc jest najgorszym sposobem rozwiązywania konfliktów. Szczególnie, jeśli dzieje się za zamkniętymi drzwiami, a my, jako potencjalni świadkowie nie reagujemy na takie sygnały. Pamiętajmy, że razem możemy więcej. Nie bójmy się reagować!

KWP Kraków

W Krakowie testują elektryczne samochody

To kolejne pojazdy po segwayach i meleksach, sprawdzanych już przez małopolską Policję, które w przyszłości mogą być odpowiedzią na ekologiczne potrzeby naszej regionu.

Małopolska Policja od kilku już lat wychodzą naprzeciw potrzebom ekologii a także poszukując rozwiązań służących bezpośrednio kontaktowi policjanta z mieszkańcami i turystami - testuje różne rodzaje pojazdów, głównie o napędzie elektrycznym, które w przyszłości mogłyby skutecznie zasilić naszą flotę.

Oprócz policyjnych patroli rowerowych, które systematycznie od lat wpisują się w krajobraz krakowskiego Starego Miasta, funkcjonariusze testowali już i inne alterna-

tywne środki transportu. Segwaye, dwukołowe, jednoosobowe pojazdy elektryczne, pojawiły się latem ubiegłego roku w rejonie Rynku Głównego. Pojazdy te zastępowały patrolę piesze na tym obszarze.

Na początku bieżącego roku krakowscy policjanci testowali pojazd o napędzie elektrycznym marki John Deere Gator TE. Pojazd wolnobieżny - podobny do meleksa - o napędzie elektrycznym przez miesiąc pojawiał się głównie w centrum Krakowa, patrolowano nim bulwary wiślane, teren wokół Rynku Głównego oraz Plant. Pojazd stanowił ułatwienie dla między innymi służb ruchu drogowego.

W czerwcu małopolska Policja podpisała umowę użyczenia samochodów Nissan NV200 typu kombi i Nissan Leaf o napędzie

elektrycznym. Umowę w imieniu Małopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji podpisał Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Krakowie inspektor Jacek Fabisiak.

Pojazdy przez dwa tygodnie były testowane przez małopolskich policjantów.

Obydwa samochody mają podobne parametry techniczne jak i cenę. Wartość - ok. 130.000 zł. Zasięg do 130 km. Prędkość maksymalna do 120 km/h. Czas ładowania akumulatorów z sieci 230V do 8 godzin. Koszty eksploatacji pojazdów wynoszą ~ 8zł / 100km.

KWP Katowice

Recertyfikacja

Rozpoczęły się szkolenia dla policjantów województwa śląskiego posiadających tytuł zawodowy ratownika. Celem spotkań jest potwierdzenie ich uprawnień do wykonywania zadań związanych z udzielaniem kwalifikowanej pierwszej pomocy. Egzamin odbywają się w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

W pierwszej edycji swoje umiejętności ratownicze doskonaliło 19 policjantów, którzy po zakończeniu części teoretycznej i praktycznej szkolenia, prowadzonej przez instruktora wydziału kadr i szkolenia st. sierż. Stanisława Stachowiaka, przystąpili do egzaminu. Egzamin składał się z części teoretycznej i praktycznej. Część teoretyczna przeprowadzana była w formie testu składającego się z 30 pytań wybranych przez komisję egzaminacyjną spośród zadań testowych opracowanych przez Centrum Egzaminów Medycznych.

KWP Opole

W Komendzie Wojewódzkiej Policji w Opolu odbyła się w czerwcu konferencja pt. „Bezpieczeństwo i zagrożenia związane z cyberprzestępczością, nowe trendy, sposoby zabezpieczeń”. Okazuje się bowiem, że rzeczywistość wirtualna nie dotyczy już tylko młodych ludzi, ale staje się integralną częścią życia współczesnego człowieka. Konferencję otworzyła insp. Irena Doroszkiewicz Opoli Komendant Wojewódzki Policji.

Organizatorem przedsięwzięcia byli funkcjonariusze Wydziału dw. Przestępczością Gospodarczą i Zespołu dw. z cyberprzestępczością KWP w Opolu.

Podczas spotkania poruszone zostały tematy związane ze zmieniają-

Konferencja o cyberprzestępczości

ca się rzeczywistością w przestrzeni wirtualnej. Uczestnicy konferencji rozmawiali o nowych rozwiązaniach, zabezpieczeniach i metodach ochrony i zwalczania przestępstw w cyberprzestrzeni.

Poruszono między innymi zagadnienia związane z prawnymi uwarunkowaniami ochrony danych osobowych, jako elementu bezpieczeństwa teleinformatycznego organizacji, no-

wymi formami dystrybucji nielegalnego oprogramowania, sposobami zabezpieczeń danych czy też obroną przed atakami internetowymi.

Warto pamiętać, że cyberprzestępczość dotyczy nie tylko młodych ludzi chętnie posługujących się nowoczesną technologią. Rzeczywistość wirtualna, staje się dziś integralną częścią życia współczesnego człowieka. Niestety, również przestępcy coraz częściej w ten „świat” przenoszą swoją kryminalną aktywność. Dlatego tak ważne są w tej sferze działania nie tylko policji ale też innych podmiotów. Niezbędna jest także społeczna świadomość zagrożeń czekających w sieci i sposobów ich unikania.

KWP Wrocław

Nietypowa pomoc na jezdni

To, że policjanci pomagają najmłodszym bezpiecznie pokonać ulicę wszyscy doskonale wiedzą. Jednak tym razem, według wezwania, pomocy mundurowych potrzebowała cała rodzinka. Podczas interwencji, aby mama i jej dzieci bez ryzyka przeszły na drugą stronę jezdni, konieczne było wstrzymanie ruchu. I nie było by w tym nic dziwnego, gdyby nie to, że wezwanie dotyczyło... stada kaczek.

Oficer dyżurny Komendy Powiatowej Policji w Jaworze otrzymał te-

lefoniczną informację, że po terenie przedszkola przy ul. Chopina spaceruje „matka z siedmiorgiem potomstwa”. Z relacji proszącego o interwencję w tej sprawie mężczyzny wynikało, że cała rodzinka zamierza przejść przez jezdnię. Nie byłoby w tym nic dziwnego, gdyby nie fakt, że pomocy potrzebowała kaczka z podążającymi za nią młodymi.

Na pomoc ptakom udał się patrol jaworskich policjantów. Aby bezpiecznie przeprowadzić je przez drogę, funkcjonariusze musieli na chwilę

wstrzymać ruch. Trzeba przyznać, że zarówno mama, jak i wdzięczna gromadka opierzonych „dzieci”, nie stwarzała problemów, idąc w jednym zgrany szeregu.

Dzięki pomocy Policji i zatroskanego mieszkańca Jawora, kaczka z rodziną bezpiecznie dotarła do celu, czyli pobliskiego Parku Miejskiego.

KWP Rzeszów

Najbliższe dwa miesiące to dla dzieci czas wakacji. Wielu dorosłych też z pewnością zdecyduje się na urlop i letnie wyjazdy. Spodziewamy się, że sporo osób zechce wypoczywać w naszym regionie, bo na Podkarpaciu nie brak atrakcyjnych turystycznie miejsc.

Podkarpacie to region, który posiada wiele walorów przyciągających turystów. Sporo osób będzie wypoczywać na bieszczadzkich szla-

Bezpieczne wakacje

kach, nad Zalewem Solińskim i na lokalnych kąpieliskach. We wszystkie atrakcyjne turystycznie miejscowości regionu Komenda Wojewódzka Policji w Rzeszowie wysłała dodatkowe patrole, także konne.

Policjanci będą tam, gdzie najczęściej wypoczywamy, ale skontrolują też „dzikie” kąpieliska. Będą w tym zakresie współpracować z innymi służbami - Wodnym Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Górskim

Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym, Państwową Strażą Pożarną, Strażą Graniczną czy Państwową Strażą Rybacką.

Od 1 lipca do 31 sierpnia działać będą dwa sezonowe posterunki Policji: w Solinie i Tarnobrzegu. Policjanci wyposażeni w łodzie motorowe, quady, specjalistyczny sprzęt będą czuwać nad bezpieczeństwem turystów zarówno z lądu, jak i z wody. Już w czwartku funkcjonariusze rozpoczęli służbę na Jeziorze Tarnobrzesckim. Do patrolowania skierowani zostali funkcjonariusze przeszkoleni w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej oraz posiadający uprawnienia ratowników wodnych. Dzięki temu policjanci są w stanie nie tylko szybko podjąć akcję ratowniczą, ale także udzielić pomocy osobie, która się topiła.

Wakacje to też dobry czas, by edukować młodych ludzi. Policjanci będą więc odwiedzać miejsca wypoczynku dzieci i młodzieży, by mówić czego należy się wystrzeżać, na co zwraca uwagę, aby wakacje minęły bezpiecznie.

KWP Kraków

Ukrywał się 16 lat, zatrzymany pod Krakowem

Żmudna praca Policjantów z I Komisarzatu Policji w Krakowie przyniosła oczekiwane efekty. Policjanci namierzyli, gdzie poszukiwany listem gończym przez 16 lat może się znajdować. Poszukiwany był za - za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. Odszukanie i zatrzymanie nie było łatwe, bowiem mężczyzna często zmieniał miejsce pobytu. Wpadł w jedną z podkrakowskich miejscowości, gdzie sprzedawał kurczaki z różną. 39-latek był tak zaskoczony, że próbował jeszcze przekonać policjantów, aby go wypuścili. Za pomoc w uniknięciu zatrzymania proponował 10 tysięcy złotych.

Mężczyzna został zatrzymany. Usłyszy zarzuty usiłowania wręczenia korzyści majątkowej funkcjonariuszowi Policji i trafi za kratki by odbyć dawną karę za pobicie.

KWP Katowice

Niemiecy policjanci w Częstochowie

Częstochowscy policjanci gościli przyszłych oficerów niemieckiej Policji, którym towarzyszył doktor Wieland Niekisch z Katedry Historii Policji WSZP w Oranienburgu. Młodzi adepci szkoły policyjnej uczestniczyli w projekcie historycznym, którego celem było poznanie historii miasta oraz służby częstochowskich policjantów. Z mundurowymi spotkał się Zastępca Komendanta Miejskiego Policji w Częstochowie nadkom. Mariusz Mokras.

Najciekawsze miejsca w Częstochowie, związane również z historią II wojny światowej, przedstawił niemieckim policjantom historyk dr Julisz Sętowski z Ośrodka Do-

kumentacji Dziejów Częstochowy. W trakcie spotkania młodzi adepci niemieckiej szkoły policyjnej, w hołdzie ofiarom gestapo, złożyli wiązkę kwiatów pod tablicą upamiętniającą śmierć bojowników o wolność i demokrację. Niemieccy mundurowi spotkali się również z częstochowskimi policjantami, z którymi rozmawiali o niezależnych od narodowości wspólnych sprawach policyjnych, oraz wymieniali się doświadczeniem i wiedzą o funkcjonowaniu policji w Polsce i Niemczech.

Ostatnim punktem programu wizyty policjantów było zwiedzanie klasztoru na Jasnej Górze.

KWP Kielce

„Dzień dobry dzieci”

28 czerwca funkcjonariusze Komendy Wojewódzkiej Policji w Kielcach uczestniczyli w audycji radiowej „Dzień Dobry Dzieci”. W trakcie programu policjanci rozmawiali z młodymi uczestnikami o bezpieczeństwie podczas wakacji.

Lato to okres beztrudnego wypoczynku, ale również wzmożonej pracy policjantów. Funkcjonariusze w tym czasie w szczególny sposób troszczą się o najmłodszych i robią wszystko, aby zapewnić im bezpieczne wakacje - na obozach, koloniach lub w miejscu ich zamieszkania.

Podczas godzinowego programu radiowego policjanci rozmawiali z najmłodszymi na temat bezpiecznego

wypoczynku. Stróże prawa zwrócili szczególną uwagę na odpowiednie zachowanie się podczas jazdy na rowerze, podróżowania w pojeździe, jako pasażer oraz przechodzenia przez jezdnię w miejscach dozwolonych.

Poruszono również temat bezpiecznego korzystania z internetu, wypoczynku na terenie akwenów wodnych, a także co zrobić gdy do drzwi mieszkania puka ktoś „obcy”.

Uczestnicy bezbłędnie odpowiadali na wszystkie zadawane pytania, potwierdzając ogromną wiedzę na temat odpowiedniego zachowania podczas letniego wypoczynku.

Ceremoniał pod lupą

– cz. 1. – asysta honorowa

nadkom. Tomasz Wrzesień,
asp. sztab. Grzegorz Domaradzki

WYDZIAŁ METODYKI I ORGANIZACJI SZKOLENIA
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Policja jest umundurowaną i uzbrojoną formacją, służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Należy zatem przyjąć, że jest organizacją paramilitarną, która z racji powierzonych jej zadań powinna posiadać wysoki stopień zaufania społecznego.

Aby należycie realizować swoje ustawowe zadania, w dobie stale rozwijającego się społeczeństwa informatycznego, kształtowanie jej wizerunku wydaje się być zadaniem niezmiernie ważnym. Popularny zatem obecnie „PR” (public relations) tzn. kształtowanie właściwych relacji z aktualnie otaczającą nas rzeczywistością społeczno-polityczną, musi być umiejętnie stosowany, gdyż ma on wpływ na stopień zaufania społecznego do Policji. Ten zaś jest gwarantem wysokiego poziomu realizacji ustawowych zadań Policji takich jak m.in. ściganie sprawców przestępstw i wykroczeń. Zaufanie społeczne do Policji budowane jest wielopłaszczyznowo, a jednym z poziomów kształtowania pozytywnego

wizerunku jest realizacja przez Policję asysty honorowej podczas różnego rodzaju uroczystości patriotycznych, patriotyczno-religijnych i innych o charakterze ceremonialnym. Zadanie to w niektórych regionach kraju zostało niejako „z urzędu” przejęte od Wojska Polskiego, którego profesjonalizacja (uzawodowienie) w latach 2008/10, spowodowała mniejszą jego liczebność, a co się z tym wiązało, likwidację wielu jednostek. Policja jako instytucja o charakterze paramilitarnym została więc „przywołana do tablicy”, na której dużymi literami wpisano jej do realizacji zadania z zakresu asysty honorowej, a sformułowano je jako „CEREMONIAŁ POLICYJNY”.

MUSZTRA W CEREMONIALE

Zanim przedstawiona tu zostanie bliżej problematyka i pragmatyka stosowania ceremoniału policyjnego, należy w tym miejscu powiedzieć, że niezwykle ważnym aktem prawnym, regulującym między innymi zagadnienia związane z zasadami umundurowania i zachowania policjantów podczas wystąpień służbowych i na forum publicznym jest zarządzenie nr 7 Komendanta Głównego Policji z dnia 1 marca 2013 roku w sprawie regulaminu musztry w Policji. Stosowanie zasad określonych w regulaminie musztry jest obowiąz-

kiem każdego policjanta – wyrazem jego odpowiedzialności za powierzony obowiązek służbowy oraz dbałości o godny wizerunek własny i całej formacji. Nabycie więc wiedzy i umiejętności w oparciu o to zarządzenie jest gwarantem wysokiego profesjonalizmu stosowania ceremoniału policyjnego w praktyce, o czym poniżej.

ASYSTA HONOROWA – DOWÓDCA UROCZYSTOŚCI

Komendant Główny Policji zarządzeniem nr 122 z dnia 25 maja 2012 roku w sprawie ceremoniału policyjnego zapewnił kultywowanie policyjnych tradycji, integrowanie środowiska oraz umacnianie pozytywnego wizerunku Policji w społeczeństwie. Jego podstawowym przesłaniem jest dążenie do tego, aby uroczystości z udziałem policyjnej asysty honorowej, policjantów oraz przedstawicieli środowiska policyjnego, przebiegały w atmosferze powagi, podniosłości i były wyrazem szacunku dla narodowych symboli. Ceremoniał uwzględnia aktualne potrzeby i uwarunkowania legislacyjno-funkcjonalne, ale także realne możliwości zastosowania elementów ceremonialnych w jednostkach organizacyjnych Policji na każdym szczeblu hierarchicznego zorganizowania. Jest dokumentem porządkującym i określającym

zasady oraz formy indywidualnego i zespołowego zachowania policjantów, a także pracowników Policji uczestniczących w uroczystościach o charakterze państwowym, policyjnym, patriotycznym i religijnym. Odpowiedzialność za stosowanie zasad określonych w ceremoniale policyjnym dotyczy każdego policjanta, który pełniąc służbę, kształtuje nie tylko wizerunek Policji, lecz także wizerunek państwa.

Policyjną asystę honorową podczas uroczystości o charakterze ceremonialnym, mogą zapewnić:

- kompania reprezentacyjna Policji;
- kompania honorowa;
- pododdział honorowy;
- orkiestra policyjna lub trębacz/werblista;
- poczet sztandarowy;
- poczet flagowy;
- posterunek honorowy z bronią lub posterunek honorowy bez broni;
- policjanci do składania wieńców;
- motocyklowa asysta honorowa;
- pododdział konny Policji;
- szpaler reprezentacyjny z bronią lub bez broni;
- policjanci do niesienia odznak, orderów i odznaczeń.

Należy zauważyć, że w katalogu tym nie został wymieniony wprost dowódca uroczystości. Niemniej jednak jest on przecież głównym aktorem na scenie uroczystego apelu lub zbiórki. Zgodnie z ceremoniałem policyjnym, dowódcę uroczystości wyznacza właściwy kierownik jednostki organizacyjnej Policji, przy czym funkcję tę może pełnić wyłącznie oficer mający odpowiednie kwalifikacje. Funkcji dowódcy uroczystości nie należy łączyć z funkcją lektora, natomiast wskazanym jest, aby dowódca miał wyższy stopień policyjny niż policjanci dowodzeni przez niego podczas uroczystości.

ORGANIZACJA UROCZYSTEGO APELU

Zgodnie z ceremoniałem policyjnym występują dwie formy organizacyjne uroczystości tj. uroczysty apel lub uroczysta zbiórka. Postaramy się zatem przybliżyć organizację uroczystego apelu, jako zasadniczej formy organizacyjnej uroczystości o charakterze ceremonialnym.

▶ Dowódca uroczystości realizuje poszczególne etapy uroczystego apelu w oparciu o scenariusz. Wzory scenariuszy zawarte są w rozdziale VI – *Dokumenty związane z ceremoniałem policyjnym*. Kto powinien być autorem scenariusza uroczystego apelu lub zbiórki? Jednoznacznie nie jest to wskazane, a zatem decyzja leży w gestii kierownika jednostki organizacyjnej Policji. Dobrym i często stosowanym rozwiązaniem w tym zakresie jest powołanie zespołu zadaniowego, w którym przełożony wskazuje czynności do wykonania poszczególnym policjantom określonych komórek organizacyjnych, zgodnie z ich zakresem działania. Tworzony jest wówczas harmonogram zadań ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz osób odpowiedzialnych. Dokument ten ma zatem charakter porządkujący, tym samym zapewniający prawidłową i terminową realizację zadań związanych z przygotowaniem uroczystości. Niezwykle istotnym jest też, aby kultura organizacji znana inaczej kulturą sztabową miała tu wszechstronne zastosowanie, gdyż niewłaściwa współpraca może skutkować poważnymi uchybieniami, w tym o charakterze medialnym.

Należy zwrócić też uwagę, że scenariusz uroczystości jest zawsze zatwierdzany przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji, a za-

tem jest wiążący dla wszystkich jej uczestników. Napisanie scenariusza oraz sporządzenie harmonogramu zadań do realizacji powinno być poprzedzone rekonesansem miejsca uroczystości. Jest to niezwykle istotne zwłaszcza wtedy, kiedy określona uroczystość odbywa się tam jednorazowo lub bardzo rzadko. W wyniku przeprowadzonego rekonesansu, który bezwzględnie należy powtórzyć w przypadku pojawienia się jakichkolwiek wątpliwości, powinien być sporządzony szkic sytuacyjny jako dokument poglądowy dla osób realizujących poszczególne zadania przygotowujące uroczystość lub odpowiedzialnych z udziałem asysty honorowej.

ĆWICZENIA I PRÓBA GENERALNA

Pragmatyka organizacji uroczystości o charakterze ceremonialnym wskazuje, że powinna być ona poprzedzona ćwiczeniami musztry indywidualnej i/lub zespołowej, które pozwalają wyeliminować ewentualne błędy popełniane przez poszczególnych uczestników np. policjantów występujących do wyróżnienia czy wchodzących w skład pododdziałów uczestniczących w defiladzie. Niezbędnym też jest przeprowadzenie próby generalnej, gdyż jest to element zgrywający wszystkie czynności osób odpowiedzialnych za jej przebieg, między innymi: prze-

łożonego (VIP-a) podczas meldunku i przeglądu poddziałów, dowódcy uroczystości, dowódcy kompanii honorowej, dowódcy pocztu flagowego, dowódców pododdziałów uzupełniających, dowódcy pocztów towarzyszących, lektora, kapelmistrza czy też inną występującą asystę honorową. Dobrą praktyką jest, aby wspomniani powyżej uczestnicy oraz inne osoby zaangażowane w organizację uroczystości przed rozpoczęciem próby generalnej, dokonały szczegółowego jej omówienia w oparciu o posiadany scenariusz lub inne dodatkowe dokumenty. Próba generalna zapewnia zatem prawidłowy przebieg uroczystości, zgodny ze scenariuszem. Pozwala dostrzec i wyeliminować ewentualne uchybienia, a jednocześnie umożliwia przeprowadzenie przeglądu umundurowania uczestniczących w niej policjantów.

Niezmiernie istotnym jest również to, że próba generalna zapewnia też większy komfort psychiczny u głównych uczestników (przełożonego, dowódcy uroczystości czy policjantów wchodzących w skład pocztu flagowego, tudzież pocztu otrzymującego sztandar) – obniża poziom stresu, który jest nieunikniony, a tym samym daje większą pewność siebie zapewniającą tzw. „ceremonialną swobodę” wykonywanych czynności.

Kiedy zorganizować próbę generalną? Z posiadanych doświadczeń wynika, że powinno się ją organizować co najmniej na dwa-trzy dni przed zaplanowanym terminem uroczystości. Organizowanie jej w przeddzień uroczystości skutkuje brakiem czasu na wprowadzenie ewentualnych niezbędnych korekt czy też zapewnieniem jej prawidłowej technicznej obsługi (np. odpowiednie nagłośnienie akustyczne, sprawdzenie działania maszty flagowego itp.). Jest to niezwykle istotne w przypadku dużej rangi uroczystości ceremonialnej, a zwłaszcza tej o charakterze międzynarodowym, gdzie dodatkowo będzie miał zastosowanie protokół dyplomatyczny. Podsumowując, nie należy nigdy bagatelizować próby generalnej, a organizację jej przebiegu należy wykonać tak, jakby to była uroczystość właściwa. ■

Cyberzagrożenia

mł. asp. Tomasz Pączkowski

ZAKŁAD SŁUŻBY KRYMINALNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Każdy ludzki wynalazek i każda nowa technologia na przestrzeni wieków, bardzo szybko po ich wdrożeniu, znajdowały odbiorców, którzy wykorzystywali je niezgodnie z pierwotnym przeznaczeniem lub nawet dla celów przestępczych.

Wraz z pojawieniem się technologii informatycznych i ich udostępnieniem do celów badawczych i obliczeniowych, koniec XX i początek XXI wieku były okresami, kiedy upowszechnienie tej technologii, a zwłaszcza budowa sieci (Internetu) doprowadziły do lawinowego wzrostu znaczenia informatyki we wszystkich dziedzinach życia ludzkiego. Współczesny świat podąża w kierunku gospodarki elektronicznej i społeczeństwa informacyjnego. Największe szanse na znalezienie zatrudnienia mają osoby umiające skutecznie wykorzystać narzędzia dzisiejszej informatyki dla rozwoju firm. Umiejętność korzystania z komunikatorów internetowych dla współczesnej młodzieży określa często ich pozycję w grupie społecznej. Używane jest nawet strywalizowane powiedzenie, – kogo nie ma w Internecie – ten nie istnieje.

Określenia „cyberprzestrzeń” – prawdopodobnie – jako pierwszy

Rys. 1. Zastosowanie technologii informatycznych

Rys. 2. Klasyfikacja cyberzagrożeń

▶ w 1984 roku użył w swojej powieści *Burning Chrome* amerykański pisarz William Gibson. Był to wygenerowany przez komputer świat wirtualnej rzeczywistości, którą amerykański klasyk cyberpunkowych powieści w pierwszym tomie swojej Trylogii – *Neuromancer* – nazywał też matrycą (matrix).

Nawiązanie do cybernetyki nie było tutaj zbyt ściśle, ponieważ cybernetyka w matematycznej teorii optymalizacji oznacza teoretyczne studium kontroli i komunikacji w maszynach i żywych organizmach. To teoria interdyscyplinarna, znajdująca zastosowanie w tak różnych dziedzinach, jak teoria sieci nerwowych, teoria komunikacji i percepcji, komputery, serwomechanizmy, zautomatyzowane systemy regulacji.

Niemniej przedrostek cyber- dla zagadnień związanych z technologiami informatycznymi upowszechnił się w publicystyce i obecnie pod pojęciem cyberzagrożenia rozumie się wszelkie niebezpieczeństwa związane z użytkowaniem Internetu.

KRADZIEŻ PIENIĘDZY

Najczęściej dzieje się to poprzez zainstalowanie w komputerze ofiary wirusa, który kontroluje i szpieguje poczynania użytkownika. Gdy ten loguje się do konta, wirus odczytuje dane (loginy i hasła) logowania. Później klient otrzymuje fałszywy komunikat, aby zawniósł o przesłaniu kodu sms i wpisał go we wskazanym miejscu (na podrobionej stronie banku lub innej, udającej oficjalną), dzięki czemu po-

twierdza, że zatwierdza inną transakcję, niż miał zamiar. W ten sposób nieświadomie ustala nowego odbiorcę przelewów. Potem złodziej jeszcze raz loguje się na konto, zbiera pieniądze ze wszystkich rachunków i zaczyna wysyłać przelewy na rachunki podstawionych osób (najczęściej bezrobotnych lub bezdomnych).

Drugi sposób jest nieco bardziej wyrafinowany. Złodziej musi zdobyć numer telefonu klienta (np. podsuwając mu komunikat z żądaniem wpisania numeru telefonu na ekranie obserwowanego komputera), a następnie wysłać mu wirusa (pod pozorem aktualizacji aplikacji), który ma za zadanie przekierowywać SMS-y autoryzacyjne do złodzieja.

Kolejny sposób dotyczy najczęściej komputerów, z których korzysta wiele osób (np. kafejki internetowe). Złodziej instaluje w komputerze oprogramowanie, które potrafi zamieniać numer konta w tzw. schowku na komputerze. Jeśli przeklejamy (na zasadzie copy-paste) numer rachunku z jakiegoś dokumentu, żeby go wpisać do druku przelewu, dokonujemy autoryzacji przelewu, ale na zamienione konto.

Pamiętajmy również, że żaden bank nigdy nie poprosi nas sam z siebie o podanie hasła autoryzacyjnego – zwykle przypomina o tym klientowi w trakcie logowania do konta.

CYBERPRZEMOC

Nazywana inaczej agresją elektroniczną, to nic innego jak stosowanie przemocy przez prześladowanie,

nękanie, zastraszanie, wyśmiewanie przy użyciu narzędzi komunikacji elektronicznej, takich jak Internet (poczta elektroniczna, portale społecznościowe, fora dyskusyjne) oraz telefon komórkowy (SMS).

Obecnie w Polsce prawo nie przewiduje bezpośrednio odpowiedzialności za tego typu działalność. Nie ma po prostu przepisu, który określałaby w prawie karnym przestępstwo cyberprzemocy. Nie oznacza to całkowitej bezkarności osoby, która dopuszcza się takiego czynu. Sądy wykorzystują w takiej sytuacji do pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności karnej jeden z następujących przepisów:

- art. 190 (groźba karalna),
- art. 190a (uporczywe nękanie), art. 212 (zniesławienie),
- art. 216 (zniewaga),
- art. 265 i nast. (przestępstwa przeciwko ochronie informacji).

Ze względu na powszechność zjawiska cyberprzemocy, jej poszczególne formy uzyskały swoje nazwy.

Stalking jest uporczywym nękanem innych za pomocą np. zakładania fikcyjnego profilu w celu ośmieszenia, jego usuwanie i ponownie zakładanie.

Trollowanie to różnego typu nieprzyjemne zachowania wobec innych użytkowników Internetu, które mają na celu rozbić prowadzoną dyskusję. Zjawisko to jest obecne w miejscach przeznaczonych do wymiany myśli między internautami, czyli na grupach dyskusyjnych, forach, czatach itp.

Flaming to celowe zaognianie wymiany zdań między użytkownikami w różnego typu serwisach dyskusyjnych, prowadzące do narastania agresji wypowiedzi.

Grooming to uwodzenie przez Internet (szczególnie dotyczy to nieletnich).

Phishing to wyłudzenie danych osobistych i informacji majątkowych.

Spoofing obejmuje szereg technik zmierzających do podszycia się pod kogoś innego w Internecie.

ZAGROŻENIA DLA KOMPUTERA I URZĄDZEŃ MOBILNYCH

Najbardziej profesjonalna klasyfikacja tego zagrożenia przedstawiona

została przez firmę Kaspersky Lab. Szkodliwe programy dzieli ona na następujące typy:

- wirusy, czyli programy, które zarażają inne programy poprzez dodanie do nich kodu wirusa w celu uzyskania dostępu do komputera przy uruchamianiu zainfekowanego pliku,
- robaki to szkodliwe oprogramowanie, które do rozprzestrzenienia się wykorzystuje zasoby sieci. Klasa ta nazwana została robakami z powodu jej specyficznego działania przypominającego „pełzanie” z komputera na komputer przy użyciu sieci, poczty elektronicznej i innych kanałów informacyjnych. Dzięki temu tempo rozprzestrzeniania się robaków jest bardzo szybkie,
- konie trojańskie (trojany) to programy, które wykonują na zainfekowanych komputerach niekontrolowane przez użytkownika działania, tj. w zależności od warunków mogą usuwać informacje z dysków, powodować stany bezczynności systemu, wykradać prywatne dane itp.,
- spyware to oprogramowanie, które pozwala na zbieranie danych na temat konkretnego użytkownika lub organizacji, która nie jest tego świadoma. Ofiara jest całkowicie nieświadoma obecności spyware na komputerze,
- riskware to oprogramowanie, które nie jest wirusem, ale zawiera w sobie potencjalne zagrożenie. W niektórych warunkach obecność riskware na komputerze oznacza zagrożenie dla zapisanych danych,
- jokes to oprogramowanie, które nie szkodzi, ale komputer wyświetla wiadomości, że szkodnik już spowodował uszkodzenie lub je spowoduje. To oprogramowanie często ostrzega użytkownika o istniejącym niebezpieczeństwie, np. wyświetla komunikaty o formatowaniu dysku twardego (choć formatowanie nie jest wykonywane), wykrywa wirusy w niezainfekowanych plikach itp.,
- rootkit są to narzędzia wykorzystywane do ukrywania złośliwego działania. Ukrywane są przez zło-

śliwe oprogramowanie, aby uniknąć wykrycia przez aplikacje antywirusowe,

- spam to anonimowa, niepożądana masowa korespondencja pocztowa. Spam jest odbieraną wiadomością polityczną lub propagandową zawierającą prośby o pomoc. Inną kategorią spamu są również wiadomości oferujące wygranie wielkiej sumy pieniędzy, a maile służą do kradzieży haseł i numerów kart kredytowych.

Dodatkowo zagrożenia potęgują się poprzez upowszechnienie komunikacji pomiędzy komputerami a smartfonami i tabletami, gdzie wirusy mogą się rozprzestrzeniać bez udziału sieci komputerowej. Nie zapomnijmy także o każdorazowym skanowaniu pamięci przenośnej pendrive przy podłączaniu jej do komputera. Również w ten sposób możemy zainfekować nasz komputer.

UTRATA PRYWATNOŚCI

Udostępnianie danych osobowych budzi coraz więcej pytań i kontrowersji. Obecnie wiele instytucji (urzędy, banki) gromadzi informacje na nasz temat. Często również podajemy nasze dane biorąc udział w konkursach lub imprezach promocyjnych. Podobnie przy zakupach w sklepach zwykłych lub internetowych często nieświadomie udostępniamy swoje dane.

W Polsce według raportu przygotowanego w 2012 roku przez Dynamics Markets Limited UK średnia strata wynosiła 35 000 zł. 27% ofiar kradzieży tożsamości zostało posiadaczami nowych kart kredytowych, 27% respondentów musiało zapłacić za usługi i towary, z których nigdy nie korzystało, a 26% ofiar kradzieży tożsamości weszło w posiadanie nowych nieruchomości. Aż 38% ofiar kradzieży dowiedziało się, że ktoś żyje na ich konto. Bez uszczerbku z sytuacji kradzieży tożsamości wyszło tylko 29% ofiar. Tak więc należy zawsze sprawdzać, czy dane, o które nas proszą, są rzeczywiście potrzebne i wymagane, a najlepiej ograniczać maksymalnie ich udostępnianie. Szczególnie dotyczy to danych zawartych w dowodzie osobistym.

TREŚCI SZKODLIWE I NIELEGALNE

Do treści uznanych za szkodliwe zaliczamy m.in.:

- treści obrazujące przemoc, obrażenia fizyczne bądź śmierć, np. zdjęcia/filmy prezentujące ofiary wypadków, okrucieństwo wobec zwierząt;
- treści podżegające do nietolerancji (np. ze względu na wygląd, pochodzenie, światopogląd), wrogości a nawet nienawiści;
- pedofilię w sieci;
- pornografię polegającą na upowszechnianiu zdjęć, filmów i tekstów pornograficznych oraz wynikającą z tego zjawiska erotomanii internetowej (cyberseksual addiction) – polegającą głównie na oglądaniu filmów i zdjęć z materiałami erotycznymi i pornograficznymi lub pogawędkach na chatkach o tematyce seksualnej. Zaburzenie to można określić jako nałogowe używanie stron dotyczących seksu i pornografii. Często u jego podłoża leżą inne zaburzenia i dewiacje seksualne, takie jak pedofilia, wojeryzm, zoofilia, skrajny ekshibicjonizm i inne.

SEKSTING

W ostatnich latach, zwłaszcza wśród młodzieży, upowszechniła się moda na przesyłanie za pomocą Internetu lub smartfona nagich zdjęć i filmów. Z badań przeprowadzonych na zlecenie Fundacji Dzieci Niczyje wynika, że co dziewiętemu nastolatkowi w Polsce w wieku 15-18 lat zdarzyło się wysłać swoje rozbierane fotki.

Może to być jedynie wierzchołek góry lodowej, ponieważ ponad połowa badanych nastolatków (58 proc.) przyznaje, że spotkała się z takim zachowaniem wśród rówieśników. Częściej materiały erotyczne ze swoim udziałem wysyłają dziewczęta niż chłopcy. W środowiskach młodzieżowych może to prowadzić do wyszydzenia i znęcania się psychicznego, co w skrajnych przypadkach skończyć się może nawet samobójstwem. Działalność taka jest spenalizowana. Nawet osoba poniżej 17. roku życia może za to odpowiedzieć przed sądem rodzinnym. Dorosła osoba za rozsyłanie tego typu materiałów może otrzymać karę do 12 lat więzienia.

Porządek społeczny a przestrzeganie praw i wolności człowieka w działaniach Policji

podinsp. Jacek Domagała

ZAKŁAD SŁUŻBY PREWENCYJNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Porządek społeczny jest koniecznym warunkiem, który musi zaistnieć, aby zrealizować wspólne cele, jakie stawia sobie w obecnej rzeczywistości świadome swoich praw społeczeństwo. Trudno byłoby budować zamożne oraz sprawiedliwe państwo w warunkach chaosu i anarchii, nieprzestrzegania zasad prawnych, moralnych bądź skrajnego indywidualizmu.

Porządek społeczny oznacza pewien ład wynikający z organizacji społeczeństwa zgodnie z wartościami, normami i zasadami przyjętymi przez ogół obywateli.

Wielu autorów twierdzi, że czynnikami warunkującymi społeczny ład jest, po pierwsze prawo, które określa zespół norm obowiązujących społeczeństwo. Po drugie religia, która hierarchizuje wartości obowiązujące obywateli. Po trzecie tradycja, która powiązana z kulturą wzmacnia więzi pomiędzy członkami społeczeństwa.

Społeczny porządek zapewnia moim zdaniem przede wszystkim „mądre” prawo, które musi być skutecznie egzekwowane przez państwo. To ono stoi na straży wspólnego dobra. Nic zatem dziwnego, że gdy niemal każda dziedzina życia ulega szybkiej transformacji wzrasta społeczne wyczulenie na przestrzeganie określonych praw człowieka i obywatela demokratycznego państwa.

Należy jednak pamiętać, że kategoria społecznego porządku, znana i akceptowana już od starożytności jest szersza od pojęcia państwa prawa w jego współczesnym rozumieniu. Prawo bowiem (państwowe) jest

jedynie najbardziej wymiernym elementem i warunkiem ładu i szeroko rozumianego porządku społecznego.

Najbardziej wymiernym, gdyż w miarę jednoznacznie sformułowanym (w postaci ustaw) i powszechnie znanym, wyposażonym w odpowiednie przepisy wykonawcze, instytucje kontroli i niezbędne sankcje. Ustanowione prawo można poprawiać i poddawać pod społeczny osąd (zwłaszcza w warunkach demokracji). Będąc „regułą i miarą” tak dla działań indywidualnych, jak i funkcjonowania społecznych instytucji, jest prawo ostoją porządku i jedności państwa. Istnieją jednak i inne, mniej wymierne czynniki, zabezpieczające społeczny ład jak chociażby moralność, tradycja czy dobry obyczaj. Są to czynniki konieczne, bez których sama realizacja stanowionego prawa na dłuższą metę jest niemożliwa. Czynniki te nie mogą zastąpić prawa stanowionego. W warunkach ludzkiej egzystencji stanowione prawo jest niezbędne i jest podstawową tkanką życia społecznego. Ale też samo stanowione w państwie prawo nie jest czymś absolutnym. Jeżeli jest niezgodne z naczelnymi normami prawa

naturalnego, z wymogami moralności i sprawiedliwości, to tylko pozornie tworzy społeczny porządek.

ZŁE PRAWO

W dalszej perspektywie złe prawo może być przyczyną buntu i dezorganizacji. Świadomość tego jest dziś dość powszechna, a owe nadrzędne normy artykułowane są właśnie w postaci praw człowieka, które stanowią obecnie jedno z ważniejszych zagadnień.

Z jednej strony prawa człowieka tworzą uniwersalny miernik poszanowania praw i godności człowieka, z drugiej zaś są podstawą legitymizacji porządku społecznego, nie tylko w aspekcie światopoglądowym, ale również aksjologicznym. Człowiek jest wartością pierwotną i najwyższą, dlatego też pojawia się konieczność zagwarantowania ochrony tej wartości i wyposażenia jej w konieczne instrumentarium, pozwalające na samorealizację jednostki w różnych sferach życia społecznego, politycznego czy ekonomicznego oraz ochronę jej praw i wolności.

Takim właśnie instrumentarium stają się prawa człowieka, przynależne osobie ludzkiej i dla rozwoju czło-

wieka niezbędne. Idea praw człowieka zyskała powszechną akceptację dopiero po II wojnie światowej. Zbrodnie ludobójstwa, jakiej dopuścił się „demokratycznie” wybrany faszystowski reżim Niemiec, pomogła światu uświadomić sobie potrzebę ograniczenia władzy państwa i jednocześnie przyjąć, że stopień przestrzegania praw i wolności człowieka przez władze państwowe jest podstawowym kryterium ich oceny w kategoriach etycznych i politycznych. Nic więc dziwnego, że prawa człowieka często pojawiają się w języku polityków czy komentatorów życia politycznego.

DEFINICJA PRAW CZŁOWIEKA

Nie ma jednak jednej, uniwersalnej definicji praw człowieka. Opracowana przez grupę autorów z różnych krajów encyklopedia międzynarodowego prawa publicznego definiuje prawa człowieka jako „te wolności, środki ochrony oraz świadczenia, których respektowania właśnie jako praw, zgodnie ze współcześnie akceptowanymi wolnościami, wszyscy ludzie powinni móc domagać się od społeczeństwa, w którym żyją”. W definicji tej główny nacisk położono na moralne prawo domagania się od społeczeństwa respektowania praw człowieka.

PRZESTRZEGANIE I OCHRONA PRAW CZŁOWIEKA

Ze względu na rolę odgrywaną przez podstawowe prawa i wolności jednostki w państwach demokratycznych występują różne mechanizmy służące ich realizacji. Jedne z nich służą ochronie represyjnej, z którą mamy do czynienia, gdy już nastąpiło naruszenie tych praw i jednostka wzywa odpowiedni organ państwa do ich ochrony. Inne natomiast służą ochronie prewencyjnej, mającej na celu zapobieganie naruszeniu praw jednostki. W każdym z krajów demokratycznych nie tylko konstytucyjna regulacja praw jednostki, ale mechanizmy ich ochrony ukształtowały się pod wpływem różnych czynników i koncepcji ustrojowych. Nie ulega wątpliwości, że zachodnioeuropejski system egzekwowania pra-

wa przez organy porządku prawnego w tym zwłaszcza policję, zgodnie z przyjętymi regułami, jest najbardziej pełny i porównywalny z systemem ochrony gwarantowanym na przykład mieszkańcom państw anglosaskich. Na tych obszarach reguły ingerencji w prawa podstawowe człowieka zostały nie tylko precyzyjnie określone, lecz także „obrosły” setkami orzeczeń sądowych, a co ważniejsze, są wspierane przekonaniem etycznymi funkcjonariuszy porządku prawnego. Jest oczywiste, że przestrzeganie w tych państwach zasady władzy ograniczonej w działaniu policjantów różnych formacji, straży granicznej, straży miejskiej oraz jednostek wojskowych współdecyduje o utrzymywaniu się długich okresów stabilizacji społecznej oraz gospodarczej prosperity. Państwo, wykonując swoje zadania, korzysta z wyłonionego przez siebie aparatu. Jego istotą jest możliwość stosowania przymusu. Nawet idealne i najbardziej sprawiedliwe państwo jest bez porównania silniejsze od jednostki zobowiązanej do posłuszeństwa państwu oraz wydanemu przez nie prawu.

Władza przymuszająca może być jednak nadużywana. Gdy państwo występuje w roli arbitra, powstaje możliwość dowolności decyzji podejmowanych przez jego urzędnika. Co więcej, decyzje państwowe są podejmowane przez konkretnych ludzi, mogących się kierować własnymi interesami, ludźmi, którym trudno nie ulegać wpływom własnych subiektywnych sądów, uprzedzeń i emocji. Mogą oni niewłaściwie korzystać ze swej władzy lub jej nadużywać. Dlatego rodzi się potrzeba ochrony jednostki przed państwem i ludźmi sprawującymi władzę w jego imieniu.

ZADANIA POLICJI

Szczególne znaczenie nabiera tu znajomość praw człowieka przez policjantów, którzy z racji realizowanych zadań służbowych, na mocy obowiązujących przepisów prawa, dla zapewnienia bezpieczeństwa i porządku społecznego niejednokrotnie ingerują w sferę praw i wolności człowieka. Policjanci z drugiej strony jednak zobowiązani są ponadto w ramach wyko-

nywanych zadań służbowych czuwać nad przestrzeganiem praw człowieka oraz jednocześnie sami są beneficjentami tych praw.

Znaczenie znajomości praw człowieka wśród policjantów, oprócz wewnętrznych przepisów regulujących kwestie przestrzegania praw i wolności człowieka oraz zasad etyki zawodowej w służbie, podkreślają zapisy ujęte w dokumentach międzynarodowych. Najważniejsze z nich to min. Kodeks Postępowania Funkcjonariuszy Porządku Prawnego, Rezolucja Nr 34/169 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 17 grudnia 1979 r., Europejski Kodeks Etyki Zawodowej Policji (Zalecenie Rec. 2001/10 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 19 września 2001 r., czy Deklaracja o Policji, Rezolucja 690 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z dnia 8 maja 1979 r. w której wprost zapisano, że „funkcjonariusz Policji powinien uzyskać wszechstronne wykształcenie ogólne, odbyć szkolenie zawodowe oraz praktykę w zawodzie, a także zdobyć niezbędną wiedzę o problemach społecznych, wolnościach demokratycznych prawach człowieka i w tym w szczególności z zakresu Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności”. Podsumowując można uznać, że efektywność realizacji nałożonych na Policję zadań, zależy nie tylko od jakości prawa, któremu służy i policyjnej fachowości jej funkcjonariuszy, lecz także – w równej mierze – od społecznego szacunku.

Spełnienie ostatniej z wymienionych przesłanek wymaga, by funkcjonariusze Policji w trakcie wykonywania swych zadań strzegali praw człowieka i czuwali nad ich przestrzeganiem. Znajomość podstawowych standardów, które w tym względzie obowiązują jest nieodzowna w pracy każdego policjanta. Jednocześnie ważne jest, że prawa człowieka oraz działalność krajowych i międzynarodowych organów powołanych do kontroli ich przestrzegania nie są nastawione przeciwko Policji, wręcz przeciwnie – mają pomóc podejmować policjantom właściwe decyzje w trakcie wykonywania swoich zadań i ułatwiać Policji stawianie się służbą bardziej profesjonalną.

ASP. TOMASZ BUJOCZEK

ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

LEK. WET. ANNA FABISZ-IMIOŁO

KONSULTANT MERYTORYCZNY:
LEK. WET. ROBERT IMIOŁO

Pierwsza pomoc w sytuacjach zagrożenia życia psa policyjnego

Wypadek komunikacyjny, rana kłuta czy postrzałowa, nagłe zatrzymanie krążenia, zatrucie, skręt i rozszerzenie żołądka, złamania kończyn czy kręgosłupa, krwotoki – to tylko niektóre z sytuacji jakie mogą zagrażać życiu psa policyjnego. Właściwe podjęcie decyzji, odpowiednia pierwsza pomoc może uratować psa i pozwolić mu szybko wrócić do formy.

Artykuł ten ma na celu przybliżenie podstawowych informacji teoretycznych podzielonych na 2 części. W pierwszej przedstawia informacje o właściwym ratowaniu życia psa, a w drugiej przedstawia najczęściej występujące nagłe wypadki.

Według badań amerykańskich szpitali dla zwierząt wiedza o tym jak udzielić psu pierwszej pomocy jest w stanie uratować 1 psa z 4, które faktycznie są w stanie zagrożenia życia.

Podobnie jak w medycynie ludzkiej kursy pierwszej pomocy obejmujące zarówno informacje teoretyczne jak i praktyczne są coraz częściej organizowane w naszym kraju. Ogromna wartość służbowa psa, który wielokrotnie jest niezastąpiony w swojej pracy, wymagał długiego do niej przygotowania czy wreszcie silna więź emocjonalna z przewodnikiem sprawiają, że człowiek nie jest w stanie obojętnie patrzeć na krzywdę psa i chce udzielić mu szybkiej, fachowej pomocy.

Artykuł ten nie jest w stanie wyczerpująco omówić tematu, jednakże będzie miał za zadanie przedstawić najważniejsze metody właściwej oceny zagrożenia życia oraz sposoby udzielenia pierwszej pomocy psom ras najczęściej wykorzystywanych do służby w policji.

OCENA SYTUACJI

Ocena sytuacji zagrożenia życia obejmuje początkowo obserwację psa oraz jego zachowania: czy jest spokojny, wyje, trzęsie się czy jest świadomy. Zawsze w sytuacji w której pies uległ obrażeniom należy zachować ostrożność i jeżeli pies nie ma widocznych złamań czy obrażeń czaszki, oddycha musimy założyć mu opaskę na pysk chroniącą nas przed pogryzieniem. Opaskę taką można wykonać z paska, tasiemki, sznurka lub jeżeli nie mamy – sznurówki, fragmentu tkaniny czy podkoszulka. Pies w szoku, który odczuwa bardzo silny ból niejednokrotnie jest bardzo agresywny i może pogryźć nawet swojego przewodnika.

Po odpowiednim zabezpieczeniu miejsca wypadku, wstępnej ocenie stanu psa należy ocenić czy pies oddycha i czy ma wyczuwalne uderzenia serca. W tym celu należy położyć rękę na klatce piersiowej psa po stronie lewej w połowie jej wysokości tuż za łokciem. Powinniśmy wyczuć bicie serca – u psów dużych ras np. owczarka niemieckiego, dobermana prawidłowy rytm mieści się w zakresie 70-90 uderzeń serca na minutę.

Oddechy możemy określić poprzez obserwację ściany klatki piersiowej lub przez zbliżenie twarzy czy lusterka

do nosa/pyska psa. Normalna częstotliwość oddechów psa to 15 do 30 na minutę.

OKREŚLENIE STANU WSTRZĄSU

Kolejną ważną czynnością jest określenie stanu wstrząsu, czyli zaburzeń w mikrokrażeniu, które objawiają się przyspieszonym i splotym oddechem, spadkiem ciśnienia krwi, bledością błon śluzowych, ochłodzeniem ciała.

Wstrząs to stan zagrożenia życia, w którym dochodzi do upośledzenia funkcjonowania wielu narządów z powodu zaburzeń między zapotrzebowaniem a dostarczeniem odpowiedniej ilości tlenu do komórek organizmu, efektem czego może być niedokrwienie narządów wewnętrznych.

W celu oceny wstrząsu należy sprawdzić tzw. czas włóśniczkowy – poprzez uciśnięcie wewnętrznej strony policzka lub dziąsła przez chwilę, aby uciśnięte miejsce uległo odbarwieniu. Prawidłowo miejsce to powinno z powrotem zabarwić się na bladoróżowo w ciągu 2 sekund. Jeżeli czas ten jest dłuższy niż 2 sek. świadczy to o niedostatecznym zaopatrzeniu narządów wewnętrznych w tlen – niedotlenieniu.

Błony śluzowe – prawidłowo są bladoróżowe. W sytuacji niedotlenienia lub silnych krwotoków – mogą być bardzo jasnoróżowe, szarawe lub tzw. porcelanowo białe, ewentualnie sine.

Tętno u psów wyczuwamy na tętnicy udowej biegnącej po wewnętrznej stronie uda psa. Tętno powinno być zgodne z akcją serca.

Temperatura wewnętrzna – pomiaru dokonuje się w odbycie przy użyciu elektronicznego termometru z giętką końcówką. Prawidłowy pomiar wynosi 38-39 stopni celjusza.

Jeżeli zaobserwowaliśmy brak oddechów, uderzeń serca i tętna, należy niezwłocznie przystąpić do reanimacji psa poprzez masaż serca i sztuczne oddychanie.

Pies powinien leżeć w pozycji bocznej na prawym boku, lewa strona ku górze, szyja wyciągnięta. Aby wykonać odpowiedni wdech należy zamknąć dłońią pysk i wdmuchiwać przez nos powietrze, tak abyśmy widzieli ruchy klatki piersiowej. Ucisk klatki piersiowej wykonujemy oburącz przez odpowiednie złożenie dłoni, aby punktowo i odpowiednio mocno wykonać ucisk klatki piersiowej w miejscu położenia serca czyli na wysokości 4.-6. przestrzeni międzyżebrowej w połowie wysokości klatki piersiowej. W celu przywrócenia krążenia i oddechów wykonujemy 15 uciśnień klatki i 2 wdechy, co 1 minutę sprawdzając tętno – do 20 min.

Najefektowniej reanimację wykonują się przez 2 osoby, z których jedna prowadzi masaż serca, a druga w odpowiednim czasie wykonuje sztuczne oddychanie.

PRZECIWWSKAZANIA

Kiedy nie należy wykonywać masażu serca? – kiedy serce pracuje, kiedy widzimy złamanie lub rany otwarte (podejrzewamy złamanie żeber) w obrębie klatki piersiowej.

W takiej sytuacji należy wezwać pomoc i do czasu pojawienia się lekarza, wykonywać jedynie sztuczne oddy-

Założenie opaski na pysk chroniącej przed pogryzieniem

chanie w umiarkowany sposób, aby pobudzić w ten sposób krążenie i nie pogłębić urazów wewnętrznych.

SKRĘT I ROZSZERZENIE ŻOŁĄDKA

Częstym zagrożeniem życia psów policyjnych z uwagi na rasy najczęściej wykorzystywane w policji może być skręt i rozszerzenie żołądka.

Rozpoznanie schorzenia możemy postawić na podstawie silnego wzdęcia powłok brzusznych psa; pies nagle zaczyna szybko się męczyć, nie jest w stanie bez odoczynku przejść kilku metrów, usiłuje wymiotować; jednak nie może – są to tzw. puste wymioty, najczęściej pojawia się w nich piana. Powłoki brzuszne rozszerzone są do granic możliwości, a stuknięcie w nie palcem daje wypuk bębnowy (odgłos jak przy stuknięciu w bęben). Występuje znaczna duszność i silne zaburzenia krążenia krwi.

Rokowanie względem życia zależy od szybkiego rozpoznania schorzenia i niezwłocznie udzielonej pomocy. Należy jak najszybciej przetransportować psa do lecznicy; do tego czasu można wykonać dekompresję wzdętego żołądka poprzez wykonanie punkcji żołądka po lewej stronie, w najbardziej uwypuklonym miejscu za pomocą igły grubości 1,2 mm. Dekompresja zmniejsza ucisk dużych naczyń w jamie brzusznej oraz ucisk na przeponę, powodując większe dotlenienie tkanek.

► Szybkim i efektywnym sposobem na dekompresję żołądka jest jego sondowanie (możliwe jedynie przy ostrym rozszerzeniu, niemożliwe przy skręcie żołądka). Sondowanie można wykonać przez wprowadzenie do przełyku psa sondy żołądkowej.

Jak zapobiec takiej sytuacji? Niektóre psy mają większe skłonności przez swoją anatomiczną predylekcję – luźne więzadło żołądkowe, np. dogi niemieckie, owczarki niemieckie.

Nie należy karmić psa raz dziennie – jedzenie należy podzielić na co najmniej 2-3 porcje dziennie.

Nie można pozwalać psu wypijać zbyt dużej ilości wody naraz.

Nie podawać psu wody przed albo po jedzeniu.

Nie można pozwolić psu na zabawę po jedzeniu – z pełnym żołądkiem, zwiększa to możliwość skrętu żołądka.

Należy odczekać minimum godzinę po posiłku zanim pies pójdzie na spacer lub na służbę.

Nieodpowiednie żywienie, wysoko węglowodanowe o silnej zdolności do fermentacji może pobudzać to schorzenie.

RANA KŁUTA LUB POSTRZAŁOWA

Zranienia przez przebitecie lub postrzał najczęściej należą do urazów ciężkich niejednokrotnie obejmujących rany wielonarządowe. Ich patologia zależy od tego jakich miejsc dotyczą i jakie narządy uszkadzają; czy jest to serce, wątroba, śledziona, nerka, jelita, czy tylko ściana klatki piersiowej i tkanka płucna, ściana jamy brzusznej.

Należy niezwłocznie skontaktować się z lecznicą dla zwierząt. Jeżeli to możliwe należy ograniczyć utratę krwi. Przy ranach w obrębie kończyn przez założenie opaski uciskowej. Przy ranach penetrujących klatkę piersiową, w której poza krwotokiem widzimy zaburzenie oddychania i tzw. odmě, czyli otwór w ścianie klatki piersiowej zmniejszający ujemne ciśnienie wewnątrz jamy klatki piersiowej, a przez to upośledzone oddychanie należy obandażować lub owinąć klatkę piersiową.

Bardzo często w przypadku ran klatki piersiowej połamane są żebra. Może to powodować znaczny ból co należy uwzględnić przy próbach przenoszenia i pomocy psu – niekiedy należy użyć kagańca lub opaski na pysk.

Uciski klatki piersiowej wykonujemy oburącz

ZŁAMANIA

Złamania kończyn – jeżeli to możliwe należy ustabilizować złamanie przez założenie opatrunku ochronnego/stabilizującego i unieruchamiającego sąsiadujące stawy.

Rany otwarte i krwawiące stabilizujemy również, uwzględniając tamowanie krwawień.

Nadmierna ruchomość w obrębie złamań może spowodować uszkodzenie dużych naczyń np. tętnicy udowej czy ramiennej, uszkodzenie lub nawet przecięcie nerwów – a w konsekwencji niedonerwienie.

W przypadku kości udowej należy założyć opatrunek obejmujący staw biodrowy i skokowy.

Złamanie kręgosłupa – jeżeli podejrzewamy złamanie kręgosłupa, najlepiej należy wezwać pomoc weterynaryjną, która poprzez odpowiednią sedację (farmakologiczne uspokojenie) może bezpiecznie przetransportować psa do lecznicy w celu diagnostyki i dalszego leczenia. Ewentualnie można przetransportować psa na sztywnym podłożu z możliwie jak najmniejszą manipulacją w trakcie przenoszenia.

Jeden niewłaściwy ruch może spowodować trwałe uszkodzenie rdzenia kręgowego, a tym samym leczenie może być nieskuteczne.

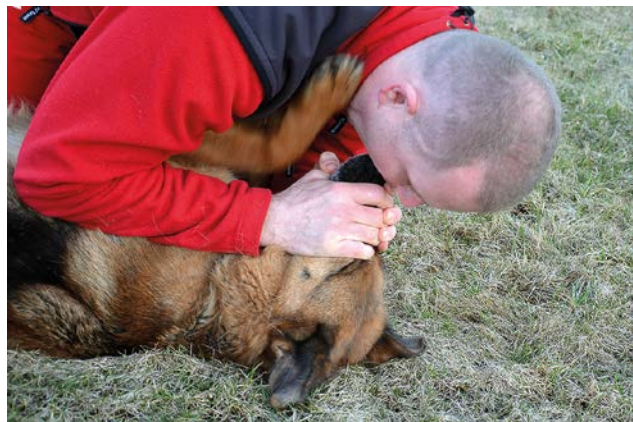
ZATRUCIA

Pies policyjny, podobnie jak każdy inny, może ulec silnemu zatruciu z własnej ciekawości lub może ulec otruciu np. trutką w mięsie lub innym pokarmie. Szybka ocena sytuacji i właściwa reakcja pozwoli na uratowanie psa, ewentualnie ograniczy działanie trucizny.

Maksymalnie do 3 godzin od zatrucia możemy spowodować wymioty pod warunkiem, że pies jest świadomy, nie ma drgawek, osłabienia, omdlenia, zaburzeń oddechowych.

Środki dostępne jakie możemy zastosować w celu prowokacji wymiotów to m.in. woda utleniona w ilości 1-2 ml na kg mc. 3 % wody utlenionej – działa słabo wymiotnie, inne niestety są trudno dostępne; najlepiej wymiotnie działa apomorfina, dalej korzeń wymiotnicy czy ksyłazyna – są to preparaty dostępne jedynie dla lekarzy weterynarii.

Po 2-3 godzinach trucizna przedostaje się do jelit gdzie dochodzi do jej wchłaniania, prowokacja wymiotów jest już bezcelowa, natomiast możemy podać wówczas węgiel

Odpowiedni wdech zapewnia wdmuchiwanie powietrza przez nos

aktywowany w dawce 1-4 g na kg masy ciała psa – czyli psu o masie ciała 10 kg musimy podać przynajmniej 50 tabletek 200 mg ogólnie dostępnych w aptece.

UDAR CIEPLNY

Nierzadko w okresie letnim funkcjonariusze policji wzywani są do pomocy psom uwięzionym w samochodzie w upalny dzień bez możliwości odpowiedniej wentylacji.

Widzimy wówczas psa, który intensywnie oddycha, nadmiernie się ślini, ma drżenia mięśni, wymiotował lub wymiotuje, przewraca się lub nawet leży nieprzytomny w samochodzie.

Pierwszą i najważniejszą czynnością jaką należy wykonać jest przeniesienie psa w chłodne miejsce i wezwanie lekarza weterynarii. Do czasu udzielenia mu pomocy lekarskiej należy wykonywać zimne okłady np. przez namoczenie szmatki zimną wodą i położenie na psie, ewentualnie, jeżeli to możliwe, skierowanie wentylatora z chłodnym nawiewem na psa.

Obniżanie temperatury nie powinno przebiegać zbyt szybko, więc nie należy umieszczać psa np. w wannie z zimną wodą lub okładać lodem, gdyż nagły spadek temperatury powoduje skurcz naczyń i pogłębia niedotlenienie mózgu.

NAGŁA ŚMIERĆ

Nagła śmierć u psów zdarza się dosyć rzadko. Jedną z jej przyczyn mogą być wrodzone oraz nabyte choroby serca. Do częstszych nabytych chorób serca u ras dużych m.in. u owczarka niemieckiego należy kardiomiopatia rozstrzeniowa. W jej wyniku dochodzi do osłabienia mięśnia sercowego oraz upośledzenia kurczliwości. Serce jest powiększone, o cienkich ścianach (można je porównać do balonu napełnionego wodą) w związku z tym nie jest w stanie wykonać efektywnego skurczu, aby rozprowadzić odpowiednią ilość krwi po organizmie. Często objawem kardiomiopatii rozstrzeniowej jest powiększenie obrysu jamy brzusznej, niewydolność wysiłkowa, trudności oddechowe.

Wrodzone choroby serca występują rzadko. Wady te mogą ujawnić się u szczeniaka, ewentualnie u młodego psa dorosłego. Do najczęściej wymienianych wrodzonych wad serca u psów należą: ubytki w przegrodzie międzykomorowej lub międzyprzedsionkowej, podzastawkowe zwężenie aorty czy przetrwały przewód tętniczy Botalla.

Owczarki niemieckie najbardziej narażone są na przetrwały przewód tętniczy oraz zwężenie aorty. Niepokojącymi objawami może być postępująca niewydolność wysiłkowa, pies odstaje od reszty, szybciej się męczy, ma trudności oddechowe, niekiedy pojawia się kaszel. Jeżeli takie objawy zostaną zauważone przez opiekuna, koniecznie należy wziąć pod uwagę chorobę serca. Takiego psa należy wtedy zbadać kardiologicznie.

Inną przyczyną nagłej śmierci, mogą być różnego rodzaju arytmie, czyli zaburzenia pracy serca związane z nieprawidłowym przekazywaniem impulsów w mięśniu sercowym. Do arytmii predysponowane są doberman, bokser, owczarki niemieckie. Niekiedy zdarzają się arytmie złośliwe, których pierwszym i jedynym objawem choroby może być nagłe omdlenie oraz śmierć, bez wcześniejszego zauważalnego pogorszenia stanu zdrowia. Opiekun takiego zwierzęcia najczęściej myśli, że jego pies miał zawał, ale zawał taki jaki występuje u ludzi zdarza się u psów bardzo rzadko, gdyż serce psa jest lepiej ukrwione niż serce człowieka.

Do innych przyczyn nagłej śmierci należą krwawienia z guzów umiejscowionych w jamie brzusznej. Często występującymi guzami u owczarków niemieckich są naczyniakomięsaki krwionośne występujące w śledzionie i/lub wątrobie. Objawy kliniczne zależą od lokalizacji i wielkości guza oraz od zaawansowania procesu chorobowego. Najbardziej dramatyczny przebieg stwierdza się w przypadku pęknięcia guzów. Dochodzi wówczas do szybkiej śmierci wśród objawów wstrząsu. W mniej zaawansowanych przypadkach stwierdza się osłabienie, bladeść błon śluzowych, powiększenie obrysu jamy brzusznej, trudności oddechowe. Stan takich psów może się okresowo poprawiać i pogarszać. Naczyniakomięsaki spotykane są częściej u psów powyżej 6. roku życia.

Właściwa reakcja, odpowiednie i szybkie podjęcie decyzji w oparciu o wiedzę na temat pierwszej pomocy może pomóc w uratowaniu życia psu w stanie jego zagrożenia.

Wiedza teoretyczna, nawet najlepsza, bez praktyki lub przynajmniej ukończonego praktycznego kursu z zakresu pierwszej pomocy może okazać się jednak ograniczona i skomplikowana w trudnej sytuacji. Wówczas należy jak najszybciej skontaktować się z lecznicą weterynaryjną. ■

Sprawdzanie tzw. czasu włośniczkowego

Uciśnięcie wewnętrznej strony policzka lub dziąsła

nadkom. Krzysztof Fojcik,
asp. Adam Hetman
ZAKŁAD WYSZKOLENIA SPECJALNEGO
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Elementy

strzelectwa sportowego

na podstawowym etapie szkolenia policjantów

Część II

Strzelectwo sportowe nie ma wiele wspólnego ze strzelaniem bojowym. Jednak jest kilka elementów, podstaw, które zarówno strzelec sportowy, młody żołnierz czy początkujący policjant powinni poznać.

Celem autorów jest przedstawienie możliwości wykorzystania technik strzelectwa sportowego na podstawowym etapie szkolenia strzeleckiego policjantów.

ZGRANIE PRZYRZĄDÓW CELOWNICZYCH

Gdy już przyjęliśmy prawidłową postawę strzelecką i właściwie trzymamy broń, kolejnym ważnym elementem jest zgranie przyrządów celowniczych, którymi w broni palnej krótkiej najczęściej są muszka i celownik (szczerbinka).

W tym przypadku strzelec sportowy ma zadanie wyjątkowo ułatwione. Krótko mówiąc tarcza papierowa jest tylko celem, a nie uzbrojonym przeciwnikiem, wisi sobie spokojnie np. na kulochwycie i pokornie czeka na postrzał. Strzelec w tym czasie ustawia na niej przyrządy celownicze

swojej broni, skupia ostrość wzroku na przyrządach i po kilku sekundach pada strzał. Taki sposób oddawania strzału pasuje może do strzelca wyborowego, który z ukrycia i dużej odległości obezwładnia groźnego przestępcę. Zazwyczaj jednak użycie broni przez policjanta ma miejsce w sytuacji dynamicznej trwającej kilka sekund i gdy znajduje się on w bezpośrednim zagrożeniu życia oraz działa pod wpływem silnego stresu. Jak wtedy zgrać przyrządy celownicze?

Na to pytanie może nam odpowiedzieć strzelec sportowy trenujący konkurencję pistoletu szybkostrzelnego. W najszybszej serii, trzymając broń w jednej ręce, w cztery sekundy oddaje pięć strzałów do pięciu tarcz znajdujących się 25 metrów od linii ognia, a pierwszy strzał pada już około 1 sekundy po otwarciu się tarcz.

Należy podkreślić, że strzelec ten na treningu kilkadziesiąt razy dziennie powtarza te same ruchy, nabierając pamięci mięśniowej. Zatem, w tym momencie nie pozostaje nam nic innego, jak iść w jego ślady i ćwiczyć na sucho przyjmowanie postawy strzeleckiej oraz składanie się do strzału.

Wraz z nabywaniem umiejętności strzelec zauważa, że aby trafić w cel wielkości człowieka nie zawsze potrzebne są do tego przyrządy celownicze. W strzelaniach na bliskich odległościach (do kilku metrów) dla wprawnego strzelca, aby trafić w cel wielkości człowieka wystarczy, wykorzystując pamięć mięśniową, skierować broń w kierunku celu oraz prawidłowo nacisnąć na język spustowy. Problem zaczyna się, gdy cel jest bardziej oddalony lub napastnika widać tylko częściowo zza osłony np. samochodu czy drzewa.

Wtedy, aby oddać celny strzał, konieczne jest właściwe zgranie przyrządów celowniczych.

Mierząc w cel, musimy pamiętać, aby właściwie zgrać muszkę ze szczerbinką oraz aby ostrość wzroku ustawić właśnie na przyrządach celowniczych. Wykonując te dwa elementy w sposób nieprawidłowy możemy doprowadzić do oddania niecelnego strzału. Podobne błędy zdarzają się również strzelcom sportowym. Chwilowa dekoncentracja, przerzucenie ostrości wzroku na tarczę czy przesunięcie muszki względem szczerbinki prowadzi do oddania niecelnego strzału i utraty kilku cennych punktów. W przypadku policjanta oddanie niecelnego strzału skończyć się może postrzeleniem osoby postronnej.

Dla początkującego strzelca ważnym elementem jest określenie oka dominującego. Nie zawsze bowiem osoba praworęczna ma dominujące oko prawe. Aby sprawdzić, które oko mamy dominujące należy wykonać proste ćwiczenie:

1. Patrząc obojgiem oczu, wyceluj palcem w dowolny punkt na ścianie czy horyzoncie.
2. Następnie zamknij jedno oko.
3. Jeżeli dalej widzisz palec na wybranym punkcie, oznacza to, że oko którym patrzysz jest twoim okiem dominującym.
4. Jeżeli obraz palca nie pokrywa się z celem, dominującym jest oko, które zamknąłeś.

W strzelectwie bojowym stosuje się głównie strzelanie patrząc obojgiem oczu. Służy to głównie zwiększeniu pola widzenia. Poza tym przymykanie jednego oka jest dla człowieka czymś mało naturalnym, powodującym dodatkowe zmęczenie oczu. Strzelanie z wykorzystaniem obojga oczu powinno się wprowadzać na etapie strzelań dynamicznych i sytuacyjnych.

WŁAŚCIWA PRACA NA JĘZYKU SPUSTOWYM

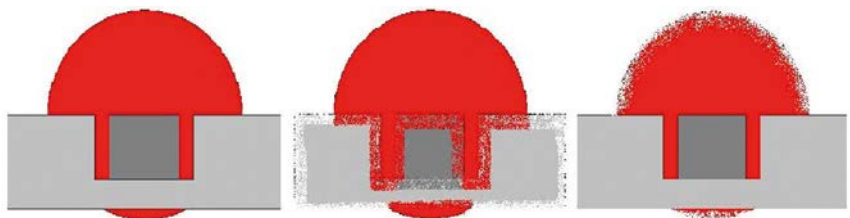
Kolejnym ważnym elementem, a przez niektórych znawców strzelectwa uznawanym za najważniejszy, jest właściwa praca na języku spustowym. Wykonanie poprawnie

tego elementu na pierwszy rzut oka nie powinno przysparzać problemu strzelcowi sportowemu. W zależności od konkurencji strzeleckiej broń cechuje się różnorodnym ustawieniem języka spustowego. W pistolecie sportowym-standard waga spustu określona jest jako nie mniejsza niż jeden kilogram, w pistolecie pneumatycznym jest to już pół kilograma, ale w pistolecie dowolnym przepisy nie precyzują minimalnego oporu języka spustowego. W praktyce jego waga wynosi około kilkadziesiąt gramów.

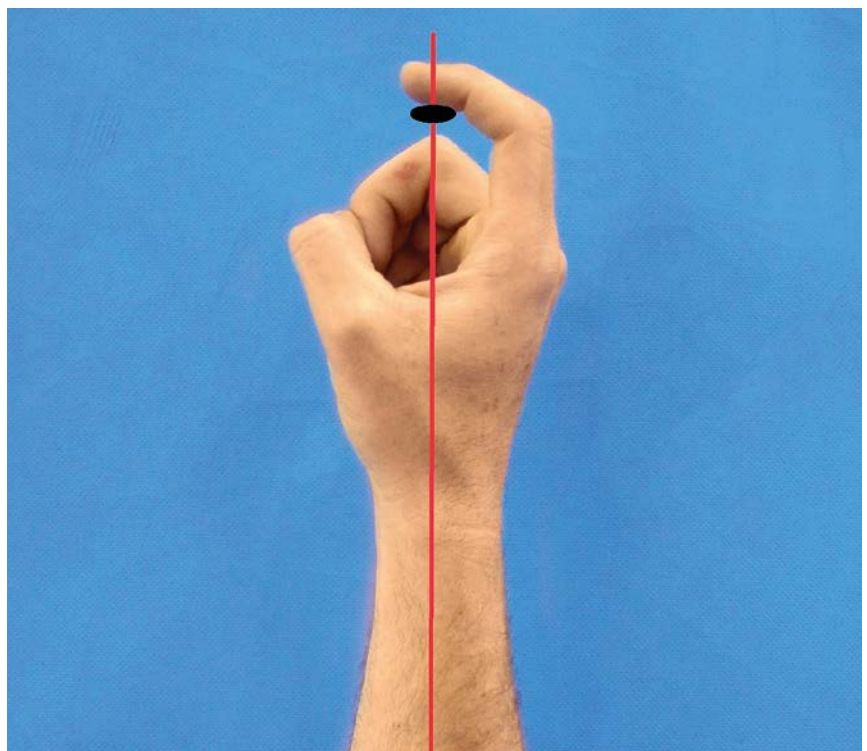
Pomimo tak lekkiego spustu strzelcom sportowym zdarza się popełniać wiele błędów w trakcie strzelania. Najczęstszymi błędami są niewłaściwe ułożenie palca na języku spustowym oraz przyspieszenie

lub spowolnienie pracy palca w trakcie ostatniego etapu wyciskania języka spustowego. Strzał powinien paść zawsze w tym samym przedziale czasowym, kiedy ruchy przyrządów celowniczych na kilka sekund zmniejszają się. Jeżeli natomiast oddamy strzał za szybko najprawdopodobniej został on zerwany. Spowolnienie pracy na języku spustowym doprowadzi do przetrzymania strzału. To wiąże się ze wzmożonym ruchem przyrządów celowniczych i w skrajnych przypadkach do zerwania strzału. Błędem też może być wykonanie pracy na języku spustowym w sposób wydawałoby się prawidłowy, ale odbiegający od założonego przez strzelca wzoru.

Z podobnymi problemami spotykają się również policjanci na szko-

Fot. 6. Ustawienie ostrości wzroku w czasie celowania. Od lewej: wyidealizowane (ostro widoczne przyrządy celownicze i cel), nieprawidłowe (ostrość wzroku ustawiona na celu), prawidłowe (ostrość wzroku ustawiona na przyrządach celowniczych).

Fot. 7. Właściwy sposób i kierunek wyciskania języka spustowego.

leniu podstawowym. Problemem jest nauczenie ich właściwej pracy na języku spustowym, gdy strzelania przeprowadzane są na zmianę z pistoletów P-64 i P-99 Walther. Jednostki te charakteryzują się odmienną charakterystyką pracy języka spustowego. Można by odejść od nauki strzelania z wykorzystaniem P-64, jednak broń ta nadal znajduje się na wyposażeniu policji. Nie można więc zagwarantować słuchaczowi, że po ukończeniu szkolenia podstawowego nie otrzyma takiej broni w jednostce macierzystej.

Pierwszym pistoletem, z jakim spotyka się słuchacz jest właśnie P-64. Posiada on tradycyjny język spustowy. Po napięciu kurka, aby oddać strzał najpierw należy wycisnąć pierwszy opór języka spustowego mający około 6 mm, następnie palec natrafia na tzw. opór właściwy mający około 3 mm, a po strzale język spustowy cofa się jeszcze o kolejne 5 mm. W efekcie, aby oddać następny strzał, strzelec musi odpuścić język spustowy około 10 mm (podane wymiary mierzone są w środkowej części języka spustowego i ulegają zmianie w przypadku ułożenia palca bliżej lub dalej jego osi obrotu). W trakcie strzelań szybkich zmusza to strzelca do ruszania językiem spustowym w zakresie około 10 mm.

W trakcie szkolenia zawodowego podstawowego słuchacz realizuje również strzelania z pistoletu P-99 Walther. W porównaniu do P-64 jest to broń zdecydowanie nowocześniejsza, skuteczniejsza i bezpieczniejsza w użytkowaniu. Skupiając się na jej języku spustowym pierwszą różnicę stanowi zastosowanie „antystresowego systemu spustowego”, który wg producenta powinien zabezpieczyć nas przed oddaniem strzału przypadkowego. Taka możliwość występuje tylko przed pierwszym strzałem po przeładowaniu broni i po każdej wymianie magazynka związanej ze zwolnieniem zamka. Długość ruchu tego zabezpieczenia wynosi około 10 mm. Później strzelec musi pokonać około 8 mm tzw. ruchu jałowego, następnie napotyka na opór właściwy mający około 1-2 mm. Po strzale język spustowy cofa się jesz-

cze o około 1-2 mm. Zastosowanie tzw. „antystresu” wymaga od strzelającego większego obycia z bronią niż w przypadku P-64. Często jest to też przyczyną zrywania pierwszego strzału. Słabo wyszkoleni strzelcy wyciśnięcie „antystresu” i brak strzału odbierają jako zacięcie - niewypał. Pomijając system antystresowy, to taka praca języka spustowego jest jedną z najlepszych jeżeli chodzi o strzelanie bojowe. Jeżeli już pierwszy strzał strzelcowi zdarzy się zerwać to kolejne może oddawać dużo szybciej i precyzyjniej niż z P-64. Z wdzięczamy to krótkiej pracy na języku spustowym jaką możemy wykonać w P-99. Aby oddać kolejny strzał język spustowy wystarczy odpuścić o około 3 mm (podane wymiary mierzone są w środkowej części języka spustowego i ulegają zmianie w przypadku ułożenia palca bliżej lub dalej jego osi obrotu). Patrząc na szybkie strzelanie w wykonaniu doświadczonego strzelca w zasadzie ruch palca na języku spustowym jest niezauważalny.

Jeżeli chodzi o właściwą pracę na języku spustowym należy przypomnieć jedną z podstawowych zasad bezpieczeństwa, która mówi że palec kładziemy na język spustowy wyłącznie, gdy chcemy oddać świadomie strzał. Początkujący użytkownicy broni są niestety narażeni na błędny obraz tego zjawiska przekazywany np. w filmach akcji, w których główny bohater „biega z bronią w ręce”, trzymając palec na języku spustowym lub na zdjęciach strzelców sportowych z bronią, gdzie z reguły palec znajduje się na języku spustowym. Pamiętać należy jednak o tym, że strzelec sportowy ma już wypracowany odruch układania palca na spuście, ponieważ jego praca na języku spustowym i wyciśnięcie pierwszego oporu odbywa się w fazie składania się do strzału. W filmie zaś rządzi reżyser, a nie zasady bezpieczeństwa. W początkowym etapie szkolenia, a zwłaszcza w trakcie strzelań przygotowawczych i statycznych właściwe wyciśnięcie języka spustowego powinno zakończyć się strzałem, który ma zaskoczyć strzelającego.

O autorach

Krzysztof Fojcik pracuje w Policji od 1991 roku, a swoje zainteresowanie strzelectwem, w tym sportowym, rozpoczął w 1993 r.

Adam Hetman wstąpił do Policji w 1995 r., a swoją przygodę ze strzelectwem sportowym rozpoczął już w 1987 r. wstępując do sekcji strzeleckiej KKS Gwardia Katowice mieszczącej się na terenie strzelnicy obecnej Szkoły Policji w Katowicach.

Przez te lata autorzy zajęli wiele czołowych miejsc na zawodach rangi ogólnopolskiej z tytułami mistrzów Polski łącznie, a ich nazwiska stały się rozpoznawalne wśród strzelców.

Trochę inną techniką wyciskania języka spustowego należy zastoso- wać w dalszym etapie szkolenia, gdy należy oddać np. 4 strzały do ukazu- jącej się na 6 sekund tarczy. Nie od- damy 4 strzałów w 6 sekund, jeżeli będziemy kolejno realizowali każdy etap wyciskania języka spustowe- go. Podobny problem ma zawodnik strzelający w konkurencji pistoletu szybkostrzelnego, gdy w 4 sekundy musi oddać 5 strzałów do 5 tarcz na odległości 25 metrów. Strzały odda- wane są jeden po drugim. Język spu- stowy praktycznie nie zatrzymuje się i pracuje w minimalnym swoim kilku- milimetrowym zakresie. Analogicznie w pistolecie P-64 będzie to około 10 mm, a w P-99 Walther około 3 mm. W idealnej więc pracy na języku spu- stowym przy strzelaninach bojowych należy podczas pierwszego strzału wycisnąć jednym płynnym ruchem cały opór języka spustowego, a przy kolejnych odpuścić palec tylko tyle, co umożliwi oddanie kolejnego strza- łu. Przy czym odpuszczanie palca jest tu szybsze niż wyciskanie. ■

Kursy specjalistyczne z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

kom. Tomasz Sibiela

ZAKŁAD SŁUŻBY PREWENCYJNEJ
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Zadaniem państwa jest ochrona rodziny przed zagrożeniami, w tym zwłaszcza przed przemocą ze strony osób najbliższych. Rodziny dotknięte przemocą pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co jest podstawą do udzielania im szczególnej pomocy przy użyciu metod i narzędzi określonych w obecnie obowiązującym porządku prawnym.

poszukiwanie skutecznych form przeciwdziałania przemocy w rodzinie i pomagania jej ofiarom angażuje się wielu profesjonalistów i wolontariuszy, organizacji pozarządowych i specjalistycznych instytucji. Nie jest to łatwe zadanie, bowiem środowisko rodzinne jest i powinno być skutecznie chronione przed ingerencjami zewnętrznymi. Zajmowanie się przemocą domową wymaga zarówno wnikliwego rozumienia złożoności zjawisk występujących w życiu rodzinnym, jak i szczególnej troski i rozwagi w trakcie interwencji.

ZADANIA POLICJI

Jednym z podmiotów niosących pomoc rodzinom „uwikłanym w przemoc domową” jest Policja. To najczęściej funkcjonariusze Policji pierwsi są wzywani na interwencje domowe, na których w większości przypadków sporządzane są „Niebieskie Karty”. Na ich podstawie wszczyna się później Procedurę „Niebieskie Karty”, powołuje zespoły interdyscyplinarne/grupy robocze, w których jednym z członków jest dzielnicowy. Prawidłowa realizacja Procedury „Niebieskie Karty” jak i pracy zespołów interdyscyplinarnych/grup robo-

czych zarówno z osobą doznającą jak i stosującą przemoc w rodzinie jest zależna od wiedzy i własnych przeobrażeń, stereotypów na temat „przemocy w rodzinie”. Aby skutecznie pomóc rodzinom zagrożonym przemocą należy zrozumieć, czym jest przemoc w rodzinie, jak działają mechanizmy przemocowe w naszym społeczeństwie.

DOSKONALENIE

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społecznym polska Policja włącza się aktywnie do ogólnopolskiej koalicji przeciwdziałania prze-

Zajęcia praktyczne w trakcie kursu

Ćwiczenia z prowadzenia interwencji domowych

► mocy w rodzinie, organizując własne przedsięwzięcia, jak i biorąc udział w różnych projektach organizowanych przez organizacje, stowarzyszenia, fundacje, działając na rzecz szeroko rozumianego przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W celu lepszego przygotowania funkcjonariuszy Policji do realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, w dniu 11 lutego 2009 r. Komendant Główny Policji gen. insp. Andrzej Matejuk decyzją nr 54 wprowadził do systemu szkolenia policji „Program kursu specjalistycznego z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie” i powierzył go do realizacji Szkole Policji w Katowicach, Szkole Policji w Słupsku oraz Centrum Szkolenia Policji w Legionowie. 11 czerwca 2013 r. Komendant Główny Policji nadinsp. Marek Działoszyński decyzją nr 240 zmienił „Program kursu specjalistycznego z zakresu przeciwdziałania prze-

mocy w rodzinie”, który w tej formie obowiązuje do chwili obecnej.

Kurs specjalistyczny z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, trwający pięć dni szkoleniowych, przygotowuje policjantów do wykonywania zadań służbowych związanych z koordynacją działań w ramach procedury zapobiegania przemocy w rodzinie oraz prowadzenia doskonalenia zawodowego lokalnego z tego zakresu.

Podczas zajęć policjanci – słuchacze stopniowo nabywają wiedzę i umiejętności z następujących tematów:

- wszczęcie procedury „Niebieskie Karty”, dokumentowanie czynności,
- właściwe postępowanie w sytuacji ujawnienia przemocy domowej ze względu na charakter sprawcy,
- wspieranie policjantów w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją procedury przeciwdziałania przemocy w rodzinie,

- działania interwencyjne podejmowane wobec ofiary przemocy w sytuacji kryzysowej,
- prowadzenie doskonalenia zawodowego lokalnego w miejscu pełnienia służby,
- prowadzenie sprawozdawczości statystycznej dotyczącej działań Policji podejmowanych w ramach procedury „Niebieskie Karty”,
- weryfikacja poziomu wiedzy i umiejętności niezbędnych do realizacji procedury przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

W okresie od 2010 do 2015 r. Szkoła Policji w Katowicach przeprowadziła 21 kursów specjalistycznych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Cieszyły się one dużym zainteresowaniem, uczestniczyło w nich łącznie 406 policjantów z jednostek podległych KWP w Katowicach, Kielcach, Krakowie, Opolu, Poznaniu, Radomiu i we Wrocławiu. █

Zajęcia w sali wykładowej

Ukończenie kursu potwierdza świadectwo

W trakcie kursu jest okazja do ćwiczeń w sali symulacyjnej

Zajęcia praktyczne w trakcie kursu

Policyjny słownik

polsko-czesko-słowacko-angielski

Część I słownika na podstawie projektu realizowanego przez KWP w Katowicach „Europa bez granic. Podręcznik dla policji przygranicznej”

cz. II

PO POLSKU	Po czesku	Po słowacku	Po angielsku
E			
ekspert, biegły	znalec	znalec	expert
eksperyment	experiment	experiment	experiment
ekstremizm	extrémismus	extrémizmus	extremism
F			
fałszerstwo	padělání	falšovanie	forgery
fałszowanie dokumentu	padělání dokladů	falšovanie verejnej listiny	documents forgery
fałszywe oskarżenie	křivé obvinění	krivé obvinenie	false accusation
fałszywe powiadomienie	úmyslné uvedení v omyl	úmyselné zavádzranie uvedenie do omylu	false notification
fałszywe zeznania	křivé svědectví	krivé svedectvo	perjury
fałszywy	falešný	falošný	false
fałszywy dokument	paděláný doklad	falošný doklad	false (fake) document
funkcjonariusz straży granicznej	příslušník pohraniční policie	príslušník pohraničnej stráže	border guard officer
G			
gaz	slzotvorný prostriedek kasr	VASR – vreckový aerosolový rozprašovač	gas
gdzie Pan/Pani jedzie?	kam jedete?	kam idete?	where are you going?
gdzie Pan/Pani mieszka?	kde jste ubytován?	kde ste ubytovaný?	where do you live?
gdzie przekroczył Pan/Pani granicę?	kde jste překročil státní hranici?	kde ste prekročili štátnu hranicu?	where did you cross the border?
godziny otwarcia	otvirací doba	otváracia doba	opening hours
granica	hranice	hranica	border
granica państwa	státní hranice	štátna hranica	state border
niedozwolone przekroczenie granicy państwa	nedovolené překročení statní hranice	nedovolené prekročenje štátnej hranice	illegal border crossing
Graniczna Placówka Kontrolna SG	Reférát cizinecké policie	oddelenie pasovej kontroly	Outpost of the Border Guard Service
H			
handel bronią	obchodování se zbraněmi	obchodovanie zo zbraňami	weapons trade
handel ludźmi	obchodování s lidmi	obchodovanie s ľid'mi	trafficking in human beings
handel narkotykami	obchodování s drogami	obchodovanie z drogami	drug trafficking
holownik, pomoc drogowa	odtahová služba	služba cestnej technickej pomoci	emergency road service

Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu INTERREG IIIA Polska – Republika Słowacka oraz ze środków budżetu państwa.

Szkolnictwo policyjne w Wielkiej Brytanii

Z inspektorem Andym Sullivanem z policji hrabstwa Cambridge rozmawia mł. insp. Dariusz Walczak

Jak wygląda procedura przyjęcia do Policji w hrabstwie Cambridge?

Hrabstwa mają różne wymagania i warunki zatrudniania policjantów. Dotychczas nie było wymagane wykształcenie, lecz to może się zmienić w przyszłości, kiedy trzeba będzie mieć przynajmniej maturę. Na dzień dzisiejszy starający się o pracę w policji musi wypełnić aplikację przez Internet. W tej aplikacji są pytania dotyczące umiejętności zachowania się w różnych sytuacjach. Kiedy aplikacja zostanie wypełniona, jest sprawdzana. Jeśli odpowiedzi będą prawidłowe, kandydat przystępuje do dalszych etapów postępowania. Najpierw są testy sprawności fizycznej, w tym bieg sprawnościowy, pchnięcie ciężaru 33-35 kg, potem testy me-

fot. Peter CCBY

dyczne, a także sprawdzenie znajomości języka obcego.

Końcowa część naboru do policji to testy ustne, a także zaaranżowane scenki, w których trzeba się wykazać wiedzą i umiejętnościami w różnych sytuacjach. Zdający przystępuje również do testu matematycznego. Później jest rozmowa wstępna z wyższej rangi oficerem. Jeśli wszystkie te etapy będą zdane pozytywnie, wyniki przekazywane są do narodowego centrum egzaminacyjnego. Końcowy etap naboru to sprawdzenie przeszłości kryminalnej. Jeśli ta część sprawdzeń nie ujawni przeszkód, kandydat otrzymuje ofertę służby w policji.

Policjanci w Polsce kształcą się w szkołach policji. Jak wygląda szkolenie w Anglii?

Szkolenie odbywa się w pomieszczeniach budynku komendy głównej policji w Huntington (HQ).

Pierwszy etap trwa 16 tygodni, wliczając w to kurs samoobrony, pierwszą pomoc i zaaranżowane sytuacje, których jest bardzo wiele podczas całego kursu (rodzaj symulacji interwencji w różnych sytuacjach,

w polskich szkoleniach). Zakwaterowanie i wyżywienie w tym czasie uczestnicy kursów organizują sobie we własnym zakresie, przy czym na miejscu jest stołówka, z której można za odpłatnością korzystać. Obowiązkowy jest też kurs prawa jazdy (podstawowy), w którym egzaminator sprawdza umiejętność jazdy samochodem policyjnym w terenie.

Kolejne 10 tygodni kursant pracuje w terenie pod okiem starszego funkcjonariusza, który sprawdza postępy w przyswajaniu wiedzy i umiejętności oraz dokumentuje to w raporcie. Przez następne 2 lata osoba musi wykazać, że posiada wiedzę i umiejętności niezbędne do wykonywania zawodu policjanta. Dopiero po tym okresie zostaje funkcjonariuszem stałym policji mogącym pracować samemu w terenie.

Jakie są możliwości przeniesienia się policjanta przewencji do innego pionu?

Aby przejść z jednego pionu do innego, np. drogówki (zmienić kwalifikację) najpierw na policyjnej stronie internetowej musi pojawić się informacja o tym, że jest wolny etat. wów-

czas zainteresowani zgłaszają swoje oferty. Jeśli osoba zainteresowana przejściem do innego pionu otrzyma pozytywną odpowiedź, musi wypełnić następną aplikację. Decyzję o akceptacji podania i zaoferowaniu rozmowy kwalifikacyjnej podejmuje oficer policji zajmujący się procesem rekrutacji na wolne stanowisko.

Jeśli funkcjonariusz przechodzi na stanowisko detektywa, musi zdać narodowy test detektywistyczny. Jeśli przechodzi do drogówki, musi także zdać egzamin z prawa drogowego. Dodatkowo jest wymagany kurs prawa jazdy pojazdem uprzywilejowanym (z użyciem sygnałów dźwiękowych i świetlnych).

Czy w ramach doskazywania funkcjonariuszy policji, wykorzystywany jest e-learning?

Tak, korzystamy z e-learningu, który w skrócie nazywa się NCALT (National Centre for Applied Learning Technologies) i korzystamy z niego już od 10 lat. Jest prowadzony przez wydział prawny znajdujący się w strukturze policji. Sam system jest automatyczny. Rolą nauczyciela jest zatem opracowanie treści merytorycznych. Nauczyciel, który go obsługuje może m.in. skontrolować, kto i kiedy ukończył kurs. Funkcjonariusz policji ma wyznaczony termin na ukończenie takiego kursu. Jeśli nie zdoła go zaliczyć w odpowiednim terminie może się to zakończyć postępowaniem dyscyplinarnym. Do tego systemu ma dostęp każdy pracownik policji.

W przyszłości chcemy wprowadzić kilka zmian, np. jeśli opuścisz jedną lekcję, będziesz mógł przeanalizować i obejrzeć ją w Internecie. Rozważamy uruchomienie kursów na zasadzie wideokonferencji. Nauczyciel byłby w jednym miejscu, a uczestnicy mogliby przebywać nawet w kilku hrabstwach. Odpowiadający na pytania musieliby pisać na klawiaturze, a nie odpowiadać ustnie. Planujemy, aby nasi policjanci mogli ukończyć te kursy z wykorzystaniem komputera w domu. Część kursów e-learningowych o tematyce prawnej musi być jednak realizowana podczas godzin pracy na posterunku.

fot. babasteve-Foter-CC BY-NC

Policyjne znaki pamięci o ofiarach zbrodni katyńskiej

KOM. KATARZYNA GRZEŚKOWIAK

ZAKŁAD OGÓLNOZAWODOWY
SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

Wiosną 1940 r. stała się rzecz niewyobrażalna, wzięci do niewoli po 17 września 1939 r. przez Armię Czerwoną i NKWD, polscy policjanci i żołnierze różnych formacji, jak i ziemianie, zostali bestialsko zamordowani i pogrzebani w „dołach śmierci” na terytorium ówczesnego Związku Radzieckiego.

Działania ówczesnych przywódców Związku Radzieckiego zmierzały do zatuszowania sprawy i zrzucenia odpowiedzialności za ten mord na niemiecki Wehrmacht. Dochodzenie do prawdy było i jest procesem trwającym praktycznie do chwili obecnej.

Chciałabym przedstawić w jaki sposób staramy się ocalić pamięć o ofiarach tych zbrodni, a zarazem na ich przykładzie pokazać, co znaczy honor, odwaga i męstwo. Ich umiłowanie Ojczyzny wymagało najwyższej ofiary – życia. Bohaterowie ci z nieludzkiej ziemi już nie powrócili.

Odkrywanie prawdy

Niestety, w czasie wojny i w latach powojennych nawet mocarstwom zachodnim nie zależało na ujawnie-

niu prawdy. Ze względów politycznych, w 1943 roku, premier Wielkiej Brytanii Winston Churchill stwierdził w rozmowie z gen. Władysławem Sikorskim: *Są rzeczy, które, choć wiarygodne, nie nadają się do tego, by mówić o nich publicznie.* Z kolei Stany Zjednoczone, krótko po wojnie, nie chcąc dopuścić do rozpadu koalicji z udziałem ZSRR, swoim brakiem działania doprowadziły do podtrzymywania tez radzieckich i tuszowaniem prób ujawnienia prawdy.

Również zależne od ZSRR polskie instytucje miały wkład we wspieraniu wersji nieprawdziwej, przypisującej tę zbrodnię Niemcom.

Pomimo tych przeciwności losu nie udało się ludziom zamknąć ust. Udział w tym miał Kongres Po-

lonii Amerykańskiej. 22 grudnia 1952 r. specjalna Komisja Kongresu Stanów Zjednoczonych, która po staraniach Kongresu Polonii Amerykańskiej badała sprawę, ogłosiła raport końcowy ze swoich prac, uznając za winnych Zbrodni Katyńskiej Sowietów i wezwała społeczność międzynarodową do powołania międzynarodowego trybunału dla osądzenia tej zbrodni. Komisja uznała wymordowanie polskich oficerów za *jedną z najbardziej barbarzyńskich zbrodni międzynarodowych w historii świata* i zarekomendowała rządowi amerykańskiemu przedstawienie sprawy Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Polska emigracja wspierała prężnie wszelkie działania zmierzające do odkrycia prawdy i do ukarania winnych tej zbrodni.

Pierwsze publikacje

I tak w 1948 r. w Londynie ukazał się raport *Zbrodnia Katyńska w świetle dokumentów*, przygotowany przez polski rząd na uchodźstwie.

W 1949 r. Józef Mackiewicz opublikował w Szwajcarii swoją książkę *Katyń. Zbrodnia bez sądu i kary*, która później ukazywała się w przekładach na inne języki.

W 1962 r. w USA ukazała się głośna książka prof. Janusza Zawodnego *Śmierć w lesie*. Historia mordu, w późniejszym okresie wydawana w wielu krajach.

Pogrzeb funkcjonariuszy Policji II RP, żołnierzy WP oraz ukraińskich cywilów na cmentarzu miejskim we Włodzimierzu Wołyńskim. Grudzień 2013 r.

Oczywiście wiedza o tych wydarzeniach na terenie bloku wschodniego była minimalna, ogół społeczeństwa nie miał dostępu do tej literatury. W wielu domach czekano na najbliższych, niemniej z upływem lat szansa na powrót żywych mężów, ojców stawała się coraz mniejsza.

Akty pamięci

Informacje przeciekające z zachodu, inspirowały Polaków do walki o poznanie prawdy. Takim bardzo tragicznym momentem w dociekanii prawdy był protest Walentego Badyłaka, byłego żołnierza Armii Krajowej. 21 marca 1980 r. nie godząc się na kłamstwo katyńskie, na Rynku Głównym w Krakowie, dokonał samospalenia.

Aktów pamięci jest znacznie więcej, jak również osób, instytucji i stowarzyszeń, które działając w zakresie swojego statutu inspirują społeczeństwo na rzecz ocalenia od zapomnienia.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” utworzone w roku 1990 może się poszczycić tym, iż dzięki swoim staraniom, na terenie Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach, powstał Pomnik Grób Policjanta Polskiego określany również jako Małe Miednoje. Pomnik ten jest jedyny w swoim rodzaju, nigdzie w świecie nie ma grobu kryjącego szczątki nieznanego policjanta ekshumowanego w Miednoje. Projekt Grobu wykonała inż. Maria Polańska z Wydziału Inwestycji KWP w Katowicach, przy budowie pracowali między innymi funkcjonariusze Policji w Katowicach. Dzięki przychylności władz, instytucji i sponsorów budowa pomnika trwała zaledwie trzy i pół miesiąca – od czerwca do września 1993 r.

Uroczyste odsłonięcie miało miejsce 17 września 1993 r. Rozpoczęło się uroczystą Mszą żałobną koncelebrowaną przez. Arcybiskupa Metropolity Katowickiego Damiana Zimonia i złożeniem szczątków nieznanego policjanta w Grobie Policjanta Polskiego.

Ponadto Ogólnopolskie Stowarzyszenie „Rodzina Policyjna 1939 r.” otrzymało do swojej dyspozycji osobne pomieszczenie w budynku

Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach, gdzie stworzono Izbę Pamięci poświęconą historii Policji II RP jako i pomordowanym przez NKWD polskim policjantom. Jej uroczyste otwarcie wraz z poświęceniem nastąpiło 21 czerwca 1991 r. Wśród pierwszych gości zwiedzających Izbę był Komendant Główny Policji – podinspektor Zenon Smolarek. W księdze pamiątkowej, pod datą 12 kwietnia 1992 r., zachowały się jego słowa: *„Ofiara Ich życia sprawia, że na nas pozostaje wielka odpowiedzialność – czy potrafimy choćby cząstkę takiej ofiary dać Polakom i Polsce? Ze wzruszeniem ujrzałem nieliczne zachowane materialne pamiątki po Tych, którzy niewinnie zginęli z rąk nieludzkich katów bolszewickich. Nigdy o tym nie zapomnimy!”*

Katowicki oddział stowarzyszenia w porozumieniu z kierownictwem Śląskiego Garnizonu Policji uhonorował Sp. aspiranta Policji Woj. Śląskiego Jana Kałę, zamordowanego bestialsko przez NKWD, nadaniem jego imienia Auli w Komendzie Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

Inicjatywą podobną do poprzedniej, dzięki przychylności Komendanta Szkoły Policji w Katowicach insp. Jarosława Kalety, było nadanie imienia podinspektora Policji Woj. Śląskiego Piotra Urbańczyka auli na terenie Szkoły Policji w Katowicach.

Również dzięki współpracy ze Szkołą Policji, na terenie jednostki ustanowiono monument poświęcony śląskim policjantom – ofiarom Zbrodni Katyńskiej, jak i posadzono

„Dęby Pamięci”. Stało się to z okazji obchodów w roku 2012 90-tej rocznicy utworzenia Policji Województwa Śląskiego. Uroczystość w Szkole Policji rozpoczęła cykl inicjatyw zmierzających do uhonorowania Policji Województwa Śląskiego.

22 stycznia 2013 r. Komendant Szkoły Policji w Katowicach – insp. mgr Jarosław Kaleta uroczystie otworzył **nowo powstałą Salę Tradycji Szkoły Policji w Katowicach** – miejsce, w którym zgromadzono historyczne eksponaty i pamiątki dotyczące Szkoły Policji w Katowicach, samej Policji jak i formacji ją poprzedzających takich jak: Policja Województwa Śląskiego oraz Milicji Obywatelskiej.

Szkolna Sala Tradycji powstała **z inicjatywy Komendanta Szkoły**. Główną ideą stojącą za tym projektem była potrzeba zorganizowania przestrzeni, w której wystawiane byłyby pamiątki i dokumenty ukazujące **historię i osiągnięcia** katowickiej Szkoły Policji. Idea ta zrodziła się już w 2011 r. Wtedy też rozpoczęto prace koncepcyjne nad projektem jej realizacji. W roku 2012 przystąpiono do opracowania i wykonania prac remontowych, a także urządzania pomieszczeń.

Sala Tradycji Szkoły Policji w Katowicach powstała z myślą, by służyć **obecnym i przyszłym pokoleniom policjantów**. Dzięki niej historia naszej formacji oraz Szkoły Policji w Katowicach pozostanie żywą, tak by mogła stanowić **źródło nauki i inspiracji** dla nas wszystkich.

Uroczyste odsłonięcie i poświęcenie tablicy epitafijnej w Komendzie Miejskiej Policji w Zabrzu upamiętniającej funkcjonariuszy Policji Województwa Śląskiego z posterunków w Końcycach, Makoszowach i Pawłowie – ofiar Zbrodni Katyńskiej. Listopad 2012 r.

► Z kolei Warszawskie Stowarzyszenie Rodzina Policyjna 1939 r. wręcza Honorowy Medalion Pamięci Pieta Miednoje 1940 r. Medalion nadawany jest osobom fizycznym i instytucjom za wybitne osiągnięcia i szczególną troskę o zachowanie w pamięci i kultywowanie dziejów Policji Państwowej II RP, a przede wszystkim zaś losów funkcjonariuszy Policji, bestialsko pomordowanych przez NKWD, a także za upowszechnianie chlubnych kart z historii Policji Państwowej, ich tragicznych losów i ich rodzin w dziełach literackich, filmowych, teatralnych, plastycznych, publicystyce i innych.

Medalion Pamięci Pieta Miednoje 1940 r. jest dziełem artysty rzeźbiarza Eugeniusza Kozaka. Na medalionie wyryte jest motto pióra Adama Mickiewicza o treści: „Jeśli o nich zapomnę... Ty Boże na niebie zapomnij o mnie”.

Biorąc pod uwagę powyższe motto, szereg instytucji podjęło starania o przybliżenie społeczeństwu historii Policji i losów jej funkcjonariuszy w latach zawieruchy wojennej. Pozwolę sobie w tym miejscu przytoczyć kilka takich inicjatyw: 3 września 2012 r. w Galerii Muzeum Miejskiego Cafe Silesia w Zabrze została otwarta wystawa „Policja Województwa Śląskiego 1922-1939”. Wystawa została przygotowana dla z okazji 90 rocznicy utworzenia Policji Województwa Śląskiego i uczczenia pamięci jej funkcjonariuszy, którzy pełnili służbę w okresie międzywojennym na posterunkach w Kończycach, Makoszowach i Pawłowie oraz tych urodzonych w Zabrze, a zamordowanych wiosną 1940 r. przez NKWD w Kalininie (obecnie Twerze).

Z kolei 9 listopada 2012 r. w Komendzie Miejskiej Policji w Zabrze Prezydent Miasta Zabrze: Małgorzata Mańka-Szulik oraz Komendant Miejski Policji w Zabrze podinsp. Dariusz Wesołowski dokonali uroczystego odsłonięcia Tablicy Pamiątkowej, poświęconej pamięci funkcjonariuszy Policji Województwa Śląskiego, zamordowanych bestialsko wiosną 1940 r. przez sowieckie NKWD.

W roku 2012 Szkoła Policji w Katowicach była współorganizatorem międzynarodowej konferencji na-

ukowej z okazji 90. rocznicy utworzenia Policji Województwa Śląskiego 1922-2012.

W kwietniu 2013 r. w Szkole Policji w Katowicach odbyła się konferencja naukowa upamiętniająca 70. rocznicę ujawnienia Zbrodni Katyńskiej.

Świadectwo o historii

W trakcie większości uroczystości rocznicowych towarzyszy nam Stowarzyszenie Rekonstrukcji Historycznej „Policja Województwa Śląskiego 1922-1939”, które jest stowarzyszeniem rekonstruującym Policję Województwa Śląskiego z okresu międzywojennego.

Jednym z najważniejszych zadań stowarzyszenia jest pielęgnowanie chlubnych tradycji Policji Śląskiej poprzez wierne odwzorowanie jej umundurowania z dbałością o każdy detal, odtwarzanie stałej ekspozycji pokazującej wystrój komisariatu czy posterunku Policji oraz wzorowanie się podczas wszelkich wystąpień na przedwojennym regulaminie służby. Propagowanie tej wiedzy odbywa się w czasie wszelkich uroczystości, kiedy to członkowie stowarzyszenia wystawiają warty honorowe, występują w mundurach z epoki, przybliżają charakter służby w przedwojennej śląskiej Policji podczas prelekcji, ukazując strukturę ówczesnych komisariatów oraz jakie czynności służbowe należały do zadań policjanta i policjantki z tamtych lat.

Tradycją stały się już Jasnogórskie Spotkania Środowiska Poli-

cyjnego, odbywające się cyklicznie we wrześniu każdego roku. W trakcie tego spotkania dobywa się Msza św. na Szczybie Jasnogórskim w intencji środowiska policyjnego. Tradycyjnym punktem programu pielgrzymki jest modlitwa przy płaskorzeźbie „Gloria Victis” (Chwała Zwycięzonym) w Kaplicy Cudownego Obrazu. Tablica została wmurowana podczas pierwszej Pielgrzymki Policji, 29 września 2002 r. i została poświęcona przez Prymasa Polski Józefa Glempa. Powstała ku pamięci ponad 12, 5 tys. polskich policjantów zamordowanych przez NKWD po 17 września 1939 r. na Wschodzie.

Tablica – płaskorzeźba przedstawia Chrystusa na krzyżu pochylonego nad otwartym grobem ze szczątkami zamordowanych policjantów. Po obu stronach krzyża widnieje wizerunek Polskiego Cmentarza Wojennego w Miednoje.

Przejmującym znakiem pamięci jest Polski Cmentarz Wojenny w Miednoje wzniesiony w latach 1999- 2000 z inicjatywy Ogólnopolskiego Stowarzyszenia „Rodzina Policyjna 1939 r.” i Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa.

Na cmentarzu, o łącznej powierzchni 1,7 ha, zlokalizowano 25 zbiorowych mogił, w których pogrzebano polskich jeńców wojennych z Obozu Specjalnego w Ostaszku, zamordowanych w wiosną 1940 r. przez NKWD. W dołach śmierci spoczywa łącznie ponad

Uroczyste odsłonięcie i poświęcenie w Szkole Policji w Katowicach obelisku z tablicą epitafią upamiętniającą śląskich policjantów zamordowanych przez NKWD na wschodzie wiosną 1940 r. Kwiecień 2012 r.

6 311 polskich jeńców wojennych, w tym funkcjonariuszy:

- Policji Państwowej – 4669,
- Policji Województwa Śląskiego – 1231.

Przygotowania do budowy cmentarza rozpoczęły się 11 czerwca 1995 r. uroczystym wmurowaniem aktu erekcyjnego oraz kamienia węgielnego poświęconego przez Świętego Jana Pawła II. W lipcu 1995 r. rozpisano konkurs na projekt zagospodarowania przestrzennego katyńskich cmentarzy.

Na konkurs wpłynęły 32 projekty; ostateczny projekt, autorstwa Zdzisława Pidka i Andrzeja Sołtygi, wybrano w październiku 1995 r. Decyzję i formalne pozwolenie na budowę po uzgodnieniu z władzami rosyjskimi wydano 1 czerwca 1999 r. Prace budowlane wykonały firmy polskie – odbiór nastąpił 9 sierpnia 2000 r. Cmentarz otwarto i poświęcono 2 września 2000 r., a 28 sierpnia 2000 r. został on przekazany Dyrekcji Rosyjskiego Państwowego Kompleksu Memorialnego „Miednoje”, który na co dzień sprawuje nad nim opiekę. Centralnym elementem cmentarza jest ołtarz stanowiący rodzaj otwartej kaplicy, na którą składają się: ściana z nazwiskami zamordowanych policjantów, ok. 9-metrowy krzyż i podziemny dzwon, elementy te są usytuowane na wprost głównego wejścia na cmentarz, przy którym zlokalizowano dwa obeliski z godłem Rzeczypospolitej. Za ołtarzem znajduje się 25 zbioro-

wych mogił, na których postawiono wysokie, 8-metrowe krzyże. Wokół cmentarza biegnie aleja, wzdłuż której umieszczono tabliczki inskrypcyjne, każdy ze zmarłych posiada tabliczkę z imieniem, datą urodzenia, miastem pochodzenia, miejscem pracy lub służby w czasie aresztowania oraz rokiem śmierci – 1940. Znajdują się tam także m.in. krzyże, tabliczki lub napisy przywiezione przez rodziny zamordowanych. Cmentarz jest otwarty dla zwiedzających.

W latach 2005- 2006 w na polskim rynku wydawniczym ukazała się w dwóch tomach „*Księga Cmentarna MIEDNOJE*”, zawierająca listę spoczywających tam ofiar Zbrodni Katyńskiej wraz z krótkimi biografiami (łącznie 6 288 nazwisk).

Następnym miejscem pochówku policjantów, zamordowanych przez NKWD, jest Polski Cmentarz Wojenny w Kijowie- Bykowni – zbudowany w latach 2011-2012 z inicjatywy Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa. Na cmentarzu w zbiorowych mogiłach spoczywają szczątki polskich obywateli z tzw. ukraińskiej Listy Katyńskiej. Jest czwartym cmentarzem katyńskim, po otwartych w roku 2000 cmentarzach w Lesie Katyńskim, Miednoje i Charkowie. Na cmentarzu znajdują się m.in.: ołtarz z nazwiskami ofiar, Dzwon Pamięci oraz symbole religijne podkreślające wielowyznaniowy charakter II Rzeczypospolitej: krzyże – łaciński i prawosławny, gwiazda Dawida i pół-

księżyc. W dołach śmierci spoczywa 3 435 ofiar w tym:

- Funkcjonariuszy Policji Państwowej – ponad 700,
- Funkcjonariuszy Policji Województwa Śląskiego – ok. 200.

28 listopada 2011 r. Prezydent RP Bronisław Komorowski i ówczesny Prezydent Ukrainy Wiktor Janukowycz wmurowali akt erekcyjny pod budowę Polskiego Cmentarza Wojennego w Kijowie – Bykowni. Wraz z aktem erekcyjnym w ziemię w Bykowni wkopano urny z ziemią z Katynia, Kozielska, Ostaszkowa, Miednoje, Starobielska, Charkowa i Warszawy. Uroczyste otwarcie Polskiego Cmentarza Wojennego odbyło się 21 września 2012 r. W uroczystości wzięli udział m.in. prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski, Prezydent Ukrainy Wiktor Janukowycz oraz krewni ofiar.

Ważne znaczenie w sferze symboliki ma również urna z prochami polskich policjantów i żołnierzy z mogił w Miednoje i Charkowie, złożona 17 września 1991 r. w Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie.

Po 73 latach od Zbrodni Katyńskiej 9 grudnia 2013 r. na cmentarzu miejskim we Włodzimierzu Wołyńskim zostały złożone, do wspólnej mogiły, szczątki 385 funkcjonariuszy Policji II RP, żołnierzy Wojska Polskiego oraz ukraińskich cywilów, ekshumowane jesienią 2013 r. Nie ma wątpliwości, że Polacy i Ukraińcy zostali zamordowani przez NKWD, świadczy o tym między innymi zastosowana przez egzekutorów metoda zabijania – strzał w tył głowy tzw. „strzał katyński”.

Sekretarz Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa Andrzej Kunert zapowiedział budowę pomnika, który uczciłby wszystkie spoczywające tam ofiary. Zgodnie z deklaracjami pomnik powinien powstać do września 2014 r.

Znaków i symboli przypominających smutny los polskich policjantów jest znacznie więcej, szereg inicjatyw lokalnych, zmierza do ocalenia od zapomnienia tych wszystkich, którzy oddali największą ofiarę Ojczyźnie, swoje życie. Nie da się wymienić ich wszystkich, dlatego dokonując wyboru skupiłam się na tym co dzieje się z naszej inicjatywy i wokół nas. ■

Jadwiga Bałos nad tablicą epitafijną swojego Ojca – st. post. Józefa Grzybczaka – funkcjonariusza Policji Państwowej na Polskim Cmentarzu Wojennym w Bykowni. Wrzesień 2012 r.

Bożena Kwapisz

Pochodzi ze Starachowic. W Kielcach mieszka od ponad ośmiu lat. W Policji pracuje 13 lat. Obecnie zajmuje stanowisko inspektora korpusu służby cywilnej w Wydziale Łączności i Informatyki Komendy Wojewódzkiej Policji w Kielcach.

Artystyczny świat Bożeny

Jej zdolności plastyczne zostały zauważone, gdy miała 4 lata. Jej prace wyróżniały się szczegółowością, perspektywą i proporcjami jak na taki wiek. W młodości tworzyła bardzo dużo. Sztuka wypełniała prawie całe jej życie. Uczyła się i testowała różne techniki plastyczne, szukając tej właściwej. Okazało się jednak, że wszystkie jej odpowiadają i w każdej czuje się dobrze. Swoje zdolności doskonaliła, należąc do ogniska plastycznego przez wiele lat. Brała także udział w wielu warsztatach artystycznych. Wiedzę pogłębiała, czytając wiele publikacji na temat danej techniki czy stylu. Również sama, metodą

prób i błędów, pogłębiała swoje techniki. Obecnie rysuje i maluje przede wszystkim na zlecenie i na zamówienie. Specjalizuje się w różnych technikach malarskich, jak np. grafika, pastela, malarstwo sztalugowe, witrażowe, pismo ozdobne, rzeźba itp.

Maluje pejzaże, portrety ludzi i zwierząt, wykonuje dekoracje sceniczne, szablony i obrazki malowane kredką.

Malując, przenosi się do swojego osobistego świata. Malarstwo jest dla niej formą relaksu, oderwania od szarej rzeczywistości.

Niestety obecnie brakuje jej czasu na tworzenie dla siebie. Stara się

jednak wygospodarować trochę czasu na swoją pasję.

Tworząc na zlecenie, zawsze stara się wywiązać z terminu. Nie sprawia jej to zbyt dużego problemu, gdyż kocha to, co robi i sprawia jej to przyjemność.

Zdolności artystyczne pomagają jej w życiu codziennym i osobistym. Wykorzystuje je niemalże na każdym kroku. Wiele rzeczy potrafi zrobić sama i spełnia się w tym, co robi.

Zawsze jest chętna do pomocy. Współpracownicy cenią ją za wysublimowany smak. Żartują, że w pracy na jej biurku nie ma artystycznego nieładu.

Opr. Ewa Jurkiewicz

„Podróżować to żyć”

– Hans Christian Andersen

Nadkom. Joanna Kusiak:

skończyłam socjologię na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. W Policji pracuję od 2000 roku zaczynając w Katowicach. Obecnie jestem koordynatorem procedury „Niebieskie Karty” w Wydziale Prewencji KWP we Wrocławiu.

Poza Europę podróżuję od 18 lat. Sama kupuję bilety lotnicze, a noclegi i transport załatwiam na miejscu, prawie codziennie przemieszczając się w nowe rejony. I z rozrzewnieniem wspominam moje początki, w których jeszcze studenckie wyprawy owiane były mgłą tajemnicy i niepewności. Na przewodnik pisany w języku angielskim, zamawiany w księgarni językowej w Katowicach, czekałam 3 tygodnie. Przesyłka z Wielkiej Brytanii docie-

rała najczęściej dzień przez wyruszeniem, co skutkowało tym, że lekturę pochłaniałam dopiero w trakcie podróży. Dziś, w dobie powszechnego dostępu do informacji przez Internet, pełnego zasięgu nawet na Saharze, w Himalajach czy borneańskiej dżungli (osobiście sprawdziłam) podróżowanie po świecie przestało być wyzwaniem. Ale choć stało się bardziej przystępne, to dla mnie nadal nierozłącznie wiąże się z ogromną, niemal dziecięcą ekscytacją. Wciągnę-

W tle: wulkan Bromo, Jawa

łam w to swojego męża oraz dzieci, które rozpoczęły swoją wędrówkę po świecie zanim skończyły 2 lata. Obecnie 8-letni Kacper i 6-letnia Nina zakończyły swoją ósmą podróż poza Stary Kontynent!

PLANOWANIE

Emocji nie odbierają staranne przygotowania do wyjazdu. Ledwo wróć z jednej podróży, to już mam w głowie następną. Teraz po powrocie z zimowej wyprawy do Nepalu

jest podobnie... Nie tylko uwielbiam przygotowywać szczegółowy plan wyprawy zawierający obowiązkowe miejsca zwiedzania tzw. „must see” w slangu podróżników. Zagłębiam się w historię kraju, który chcę odwiedzić. Czytam o zwyczajach i tradycji nie tylko dlatego, by nie popełnić błędów, ale czuć się swobodnie „na wakacjach”. Tu odzywa się we mnie dusza socjologa z przyjemnością obserwującego, a jak się uda uczestniczącego w życiu „tubylców”. Z punktu widzenia policjantki natomiast bezsporną jest kwestia bezpieczeństwa, ale... Dostyc sceptycznie podchodzę do statystyk, gdyż nie odzwierciedlają one ilości przestępstw dokonywanych na turystach. I takie wieści, że w Meksyku ucinają głowy nie zatrzymują mnie, gdyż sprawdzając jakich rejonów powinien unikać, wiem jak małe jest prawdopodobieństwo, że znajdę się w centrum porachunków karteli narkotykowych. Ale atak na turystów w rejonie etiopskiego wulkanu Erta Ale czy w Papui Nowej Gwinei zahamował moje zapędy podróżnicze w te rejony na jakiś czas. Byłam w wielu miejscach znanych wcześniej z pierwszych relacji w serwisach informacyjnych mówiących o wojnach i zamieszkach, a w których obecnie jest stabilnie. Do tych krajów należał Iran, Jordania, Gruzja, Indonezja, Nepal, Tanzania czy Sri Lanka. Zwiedziłam także przepiękny kraj – Syrię – i do tej pory, jak wielu innym podróżnikom, którzy też tam kiedyś byli, jest mi trudno uwierzyć w to co się tam dzieje.

CIEKAWOŚĆ ŚWIATA

Co mi karze jechać? Chęć obejrzenia zabytków, przyrody, zwierząt w ich naturalnym środowisku, tego wszystkiego co pokazywane jest w programach przyrodniczych czy dokumentalnych jest tak silna, że wygania mnie z domu na wiele tysięcy kilometrów bez liczenia się z trudami podróży. Na własne oczy musiałam zobaczyć całe stada słońi czy zebra, lwy żyjące na afrykańskich sawannach, stanąć oko w oko z rzadko występującym gepardem, spojrzeć w smutne oczy bardziej ludzkich od niejednego człowieka, a zagrożonych wyginię-

Pelenque, Meksyk

Taman Negara, Malezja

W tle: wyspa Perhentian, Malezja

ciem orangutanów żyjących na Borneo, obserwować z grzbietu słońia pasące się na wolności czarne nosorożce zamieszkujące nepalską dżunglę. Przyglądanie się różnym gatunkom małp bałaganiących w swym naturalnym środowisku, w tym także rzadkim borneańskim nosaczom czy zanzibarskim gerezom trójbarwnym, które dosłownie miałam na wyciągnięcie ręki, wiązało się z przyjemnym dreszczykiem emocji. Z uwagi na to, że moje dzieci nie raz zosta-

ły okradzione ze słodczy czy owoców przez różne gatunki tych swawolnych zwierząt, to wolą przyglądać się życiu mniej ekspansywnych żółwi lądowych i morskich, iguan czy kameleonów – co czyniły w Gruzji, Meksyku, Malezji i Tanzanii. Magnetyczne nazwy krain geograficznych nie pozwalają mi usiedzieć na miejscu. Jak to brzmi – byłam na Kaukazie, w Atlasie Wysokim, w Himalajach, wędrowałam wokół Annapurny! Nawet dla mnie jest niewiarygodne, ale

byłam! Pragnienie postawienia stopy na zanzibarskiej plaży czy w klasztorze Shaolin, dotknięcia piasku Sahary, muśnięcia zimna pustynnych nocy, doświadczenie zgrzytania w zębach pyłu wydobywającego się z jawajskiego wulkanu Bromo, stanięcia na dnie „piekła” przy szmaragdowym siarkowym jeziorze na dnie indonezyjskiego krateru wulkanu Kawah Ijen, przejścia przez jordańską Petrę śladami Harrisona Forda vel Indiany Jonesa czy spacerowania po piramidach Majów w Meksyku wygoniło mnie z domowych pieleszy. Fascynujące dla mnie jest niemal dotykanie czy bycie naocznym świadkiem tego, o czym uczyłam się na studiach. Planując podróż do Indonezji uwzględniłam czas odbywania się charakteryzujących się feerią barw balijskich pogrzebów. A w Tanzanii nie mogłam pominąć wizyty w masajskiej wiosce czy udać się do regionu Kondoa, by obejrzeć malowidła naskalne liczące sobie około 1500 lat. Staram się wykorzystywać też historyczne momenty. Podróż na Kubę zaplanowałam jeszcze w czasie aktywności samego Fidela Castro.

Nieodparta chęć doświadczenia egzotyki pokonuje we mnie wiele ograniczeń oraz zmusza do nietypowych aktywności. Musiałam schować głęboko do kieszeni swój lęk wysokości i gonić za zachwyconymi dziećmi przebiegającymi przez wiszące mosty w Malesji i Nepalu. Ekscytacja pokonała strach podczas pływania z rekinami wokół malezyjskich Perhentianów. Potem już rafting w Nepalu czy pływanie na całym świecie po rzekach pełnych krokodyli, to była pestka. Na szczęście cały czas mam poczucie, że niewiele za mną, a jeszcze wiele przede mną.

Wulkan Kawah Ijen, Indonezja

Bali, Indonezja

Kuala Lumpur, Malezja

W tle: trekking wokół Annapurny

Sarawak, Malezja

Wioska Masajów, Tanzania

Malarstwo to śpiew mojej duszy

Anna Pacuła-Cyzio pracuje w Policji od 1988 roku, obecnie jako detektyw Wydziału Kryminalnego Komisarjatu Policji I w Rzeszowie. W bieżącym roku obchodzić będzie 25-lecie pracy zawodowej, pracy, którą - jak podkreśla - bardzo lubi, ceni współpracę z przełożonymi i pracownikami komisariatu. Jednak prawdziwą miłością darzy sztukę; malarstwo jest bowiem jej pasją już od dzieciństwa.

Swoje pierwsze kroki na tej płaszczyźnie stawiała we wcześniejszych latach szkolnych, osiągając bardzo dobre wyniki. Początkowo uprawiała malarstwo akwarelowe oraz malowała na szkle.

Jednak prawdziwa przygoda z farbami rozpoczęła się z chwilą, kiedy ukochane dzieci zrobiły się samodzielne i pani Anna znalazła więcej czasu na realizację swoich zamiłowań bowiem jak podkreśla, malować może wtedy, gdy ma pewność, iż czas poświęcony procesowi tworzenia nie jest ograniczony. Malując w warunkach domowych, bez profesjonalnej pracowni, ograniczyła technikę malowania do farb akrylowych.

Brak profesjonalnego zaplecza nie stanowi przeszkody w realizacji pasji, o czym świadczy sposób, w jaki wypowiada się o sztuce: „Malarstwo to śpiew mojej duszy, moja modlitwa, moja pasja, moja mantra, moja medytacja. Malowanie to moja melodia za którą w ciągu tygodnia strasznie tęsknię. Nie ukończyłam, choć nie wiem dlaczego, Akademii Sztuk Pięknych, ale pomimo tego maluję i kocham to robić”.

Podczas pracy pani Anna korzysta z komputera, za pomocą którego wyświetla zdjęcia, które później maluje. Niekiedy czerpie inspiracje z wyszukanych motywów innych artystów, mających ogromne uznanie w kraju i zagranicą. Podpatrując i jednocześnie kłaniając się ich dziełom, próbuje ich doścignąć, wykorzystu-

jąc techniki, które oni stosują, tym samym wzbogacając swój warsztat pracy. Obraz to efekt końcowy żmudnej pracy, złożonej z kilku etapów: „To dziwne co powiem, ale nie lubię pierwszego etapu pracy, który wymaga dużo wysiłku, a efektów zupełnie nie widać. Inaczej zupełnie jest kiedy kończy się obraz. Jest w tym tyle przyjemności, wydobywa się wtedy nastrój, klimat, ciepło” – opisuje z entuzjazmem autorka.

Ze względu na charakter swej pracy zawodowej, pani Anna często narażona jest na stres, na który najlepszym panaceum jest malarstwo. Blejtram, pędzel i ukochane farby okazały się doskonałą terapią odstressowującą. Podczas malowania pani Anna zapomina o codziennych troskach, w pełni oddając się sztuce tworzenia. Zaangażowanie i pasja z jaką maluje powodują, iż trudno jest jej się rozstać ze swymi obrazami, co jednak nie znaczy, że kolejne obrazy zasilają jedynie domową kolekcję.

Kompozycje autorki trafiają do wielu osób, sprawiając radość nowym właścicielom. Być może jest to wynikiem tego, iż są to obrazy „ciepłe”. Tak opowiada o nich autorka: „obrazy ciepłe to takie, przy których można odpoczywać, na które patrząc, można przenikać w tamte miejsca. Na moich obrazach panuje cisza, harmonia i ciepło. Maluję przede wszystkim pejzaże. Maluję w ciszy i spokoju, natomiast dookoła mnie panuje wówczas bałagan. Wszędzie dominują porzucane artystycznie farby, pędzle, szpachelki i inne akcesoria...”.

Obserwując sposób, w jaki pani Anna wypowiada się o malarstwie, procesie tworzenia i swoich dziełach nietrudno dostrzec, iż nie jest to trywialne zainteresowanie, a niewątpliwa pasja. Co według niej w sztuce jest najważniejsze? – „W pierwszym okresie twórczości na pewno pasja i talent. Kolejno doświadczenie i osobowość, a co za tym idzie tworzenie własnego klimatu, własnego ja. Marzę o własnej pracowni i wiem, że marzenia się spełniają”. Zapytana, co będzie robić kiedy podejmie tę ważną decyzję o odejściu z szeregów Policji, odpowiada bez wahania – malować.

Biblioteczka

NOWOŚCI
wydawnicze

Wybrane przestępstwa przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi

Zgodnie z Programem Szkolenia Zawodowego Podstawowego słuchacze podczas zajęć dydaktycznych z jednostki modułowej 01 dotyczącej ustalenia okoliczności zdarzeń i zabezpieczenia ich miejsca w ramach jednostki szkolnej 03 część szczególna prawa karnego materialnego i prawa wykroczeń, mają przyswoić sobie wiedzę o ustawowych znamionach wybranych przestępstw przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi.

Zmiany konstrukcyjne w pistolecie P-99 Walther w pistolecie P-99 Walther na przestrzeni lat 2001-2012

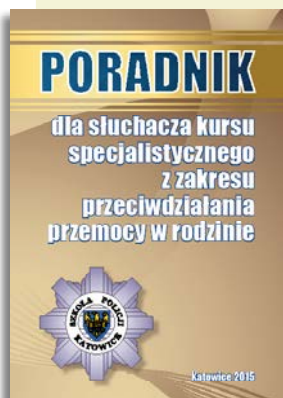

Zgodnie z Programem Szkolenia Zawodowego Podstawowego słuchacze podczas zajęć dydaktycznych z jednostki modułowej 01 dotyczącej ustalenia okoliczności zdarzeń i zabezpieczenia ich miejsca w ramach jednostki szkolnej 03 część szczególna prawa karnego materialnego i prawa wykroczeń, mają przyswoić sobie wiedzę o ustawowych znamionach wybranych przestępstw przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi.

Poradnik dla słuchacza kursu specjalistycznego z zakresu przeciwdziałania przemocy rodzinie

Materiały dydaktyczne

Kurs specjalistyczny z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, trwający pięć dni szkoleniowych, przygotowuje policjantów do wykonywania zadań służbowych związanych z koordynacją działań w ramach procedury zapobiegania przemocy w rodzinie oraz prowadzenia doskonalenia zawodowego lokalnego z tego zakresu.

Poradnik opracowano jako pomoc dydaktyczną dla uczestników kursu.

Pełnienie służby konwojowej

Film instruktażowy na płycie CD

Film ukazuje szczegółowo następujące czynności: odprawę do służby konwojowej oraz jej przebieg i sposób dokumentowania, zadania dowódcy konwoju, sprawdzania różnego rodzaju samochodów konwojowych, postępowanie w sądzie, wprowadzanie i wyprowadzanie osoby konwojowanej do różnego rodzaju pojazdów, wejście konwojenta do przedziału pojazdu, w którym znajduje się osoba konwojowana.

**INSCENIZACJE
DZIAŁAŃ**

**POKAZY
PIROTECHNICZNE**

**POKAZY
SPRAWNOŚCI**

Dzień OTWARTY

SZKOŁY POLICJI W KATOWICACH

**KONKURSY,
GRY I ZABAWY**

**WYSTAWY
SPRZĘTU**

**PYSZNA
GROCHÓWKA**

ZAPRASZAMY CO ROKU W CZERWCU

INFORMACJE NA TEMAT ZGŁOSZEŃ GRUP ZORGANIZOWANYCH:
WWW.KATOWICE.SZKOLAPOLICJI.GOV.PL

Patronat medialny:

